



ישיבת מועצה שלא מן המניין עיריית אריאל – מספר 8

מיום ראשון, כ"ד בסיון התשפ"ד, 30/6/2024

נוכחים:	יאיר שטבון	– ראש העיר
	שירה דקל כץ	– ממלאת מקום ראש העיר
	אלה וינר	– סגנית ראש העיר
	אירנה רבינוביץ	– חברת מועצה
	עמי אברמן	– חבר מועצה
	איריס אלון	– חברת מועצה
	יחיאל טוהמי	– חבר מועצה
	רועי מוסט	– חבר מועצה
	נעמי אברמוביץ ירקוני	– חברת מועצה
	פבל פולב	– חבר מועצה
	יוסי שמאי	– חבר מועצה
משתתפים:	מתן גרובר	– מנכ"ל העירייה
	עו"ד דויד זיו	– יועמ"ש
	חני בריקמן	– מבקרת העירייה
	שלמה בנימין	– גזבר



פרוטוקול מליאה שלא מן המניין מס' 8 מיום 30.06.2024

על סדר היום:

1. תרבות.



פרוטוקול

- מתן גרובר : שלום לכולם. אנחנו פותחים את ישיבה מספר 8 שלא מן המניין, בנושא תרבות עירונית. בשביל הפרוטוקול נוכחים בישיבה נעמי, יוסי שמאי, איריס, עמי, אלה, יאיר, שירה, יחיאל, אירנה, פבל, רועי. עד כאן הנוכחים. מי שחסרים זה אלכס ואורן שאינם כאן.
- פבל פולב : אכלס עדיין בחו"ל, כן.
- דובר : בסדר גמור.
- מתן גרובר : טוב, ישיבה מספר 8 שלא מן המניין, בנושא תרבות עירונית. זה ישיבה שיזם אותה אלכס.
- פבל פולב : זה לא משנה.
- מתן גרובר : פבל מציג.
- פבל פולב : כן. האמת לא משנה מי יזם אותה, אני שמח שאתה פה.
- דוברת : לגמרי.
- פבל פולב : עכשיו שאלה איפה הייתם. או שתגיד שזה לא קשור.
- יאיר שטבון : מת? אה.
- פבל פולב : פעמיים חיכיתי לכם. פעם ראשונה אתה קבעת בראשון, ביקשת ממני לדחות את זה ליום ראשון.
- יאיר שטבון : לא, לא, אז חשוב לי להגיד משהו, דווקא חשוב לי דווקא לומר משהו. אנחנו,
- פבל פולב : לא בא בטענה, אבל באנו פעמיים.
- יאיר שטבון : אני אגיד. אני אגיד.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : בפעם הראשונה חיכינו שלוש שעות, בפעם השנייה כבר לא הזמין אותי.



- דובר : אני אקליט לבד.
- פבל פולב : למה, זה לא עולה כסף כשאנחנו מקליטים?
- דובר : לא, ביום רביעי, אמרת פעמיים, ביום רביעי הקלטנו לבד.
- יאיר שטבון : חברה, בואו נגיד נגיד ככה, בואו, אנחנו רוצים, שאני אדע מה יקרה בעתיד.
- פבל פולב : אני מבין, אני מבין את תפקיד האופוזיציה ביצירה שנקרא ישיבות שלא מן המניין, וזה זכותם החוקית והמלאה, וזה בסדר גמור ואני גם מכבד.
- פבל פולב : רק של אופוזיציה? אתה לא עושה ישיבות שלא מן המניין?
- יאיר שטבון : מכבד גם את הזכות שלנו. בסדר, תודה רבה על הטיפ. אני מכבד את הזכות הזאת, זה זכות דמוקרטית, זכות נכונה. וכשאנחנו יודעים שיש לנו בכל מקרה ישיבות גם ב-30 וגם בשביעי, וזה מה שביקשנו, לאחד את הישיבות כדי להקל על הציבור, אז יש פה בקשה לגיטימית וגם שמתחשבת. הרצון להתיש חברי מועצה, אני עובד פה, אני נמצא פה, לי קל. אתם חברי מועצה, הרבה מכם שצריכים כל פעם לקפוץ ולטרטר וגם אני אומר באופן אישי, אם אני מבקש ואני יודע, ביקשתי באופן אישי, יש לי טקס באותו יום, של האוניברסיטה, טקס משמעותי שאני חייב להיות שם, טקס של מצטיינים. אני חושב שזה ראוי ונכון לכבד את הדוקטורים. שאלת אותי.
- פבל פולב : אני פונה אליך, אני פונה אליך.
- יאיר שטבון : לא, שנייה, שנייה. שאלת אותי, אז אני חושב דבר כזה. נכון, אני מבין את המשחק ואני אשחק את המשחק הזה, זה בסדר, כן, אני אכבד את הזה. אני כן חושב שנכון לחבר לאיפה שאפשר לעשות ישיבות ביחד בתיאום, אני שם יהיה קשוב תמיד. אבל להתיש את המועצה אני לא יכול, אני לא יכול לתת לזה יד. זה להתיש את המועצה.



- פבל פולב: זה מה שאתה חושב.
יאיר שטבון: זה להתיש את המועצה.
פבל פולב: שזה מתיש את המועצה.
יאיר שטבון: כן.
פבל פולב: אבל אתה יכולת להגיע.
יאיר שטבון: אני לא יכולתי. הייתי באותו זמן בטקס באוניברסיטה, ואמרתי את זה מראש. אמרתי את זה מראש.
פבל פולב: מי התקשר לאלכס וביקש מיום חמישי לדחות ליום ראשון? זו לא הייתה, לא היה הרעיון שלי.
יאיר שטבון: הייתה בקשה לדחות ל30.
נעמי אברמוביץ ירקוני: לא, לא, לא.
פבל פולב: לא משנה.
נעמי אברמוביץ ירקוני: הייתה בקשה לדחות מיום חמישי ליום ראשון.
פבל פולב: בואו, חברים.
נעמי אברמוביץ ירקוני: אלכס פנה שוב וביקש לדחות ל30, היות והוא בחו"ל, ואתם לא נעתרתם.
פבל פולב: אני אענה. עצוב לי,
נעמי אברמוביץ ירקוני: צודקת, דויד.
עו"ד דויד זיו: לא. לא.
נעמי אברמוביץ ירקוני: אז בוא נוציא את המייל.
פבל פולב: זה לא משנה, אני לא רוצה לעשות פה בית משפט.
עו"ד דויד זיו: אלכס דיבר איתי,
פבל פולב: אלכס ביקש לדחות לשלושים, ואתם ישבתם.
עו"ד דויד זיו: לא, אלכס חוזר ב...



- יאיר שטבון : חברה, שנייה, שנייה.
- פבל פולב : אני, מותר לי להגיד.
- יאיר שטבון : אתם עשיתם הכל לפי חוק, גם אנחנו עושים הכל פי חוק, נכון, אבל זה לא המשחק. אני צופה להבא, אם מדברים על היום שאחרי, היום שאחרי, איפה שתבקשו ללכת יד ביד בנושאים האלה ולראות שיש תיאומים.
- פבל פולב : אז אם אתה מגיע, לפחות אתה, אני ציפיתי מאנשים שמקבלים שכר, יגיעו, כי זה עבודה, זה לא להתיש. זה דבר אחד. אבל,
- פבל פולב : אני שמעתי, אני ציפיתי לתשובה אחרת, אבל,
- יאיר שטבון : כן.
- פבל פולב : כואב לי ועצוב לי שאתה חושב שזה משחק. ואתה יודע, אתה שם או להעניש מישהו או להתיש מישהו, זכותך לחשוב ככה. אתה מכיר אותי, כן, לא יומיים. אני בגלל זה גם פניתי אליך, כן, בסרטון, שאתה תיקח את האחריות.
- פבל פולב : זה לא משנה, זה לא משנה באיזה צורה, לא משנה.
- יאיר שטבון : זה משנה מאוד. אני חושב שזה בדיוק השיח.
- פבל פולב : שמע, אנחנו לא באותו סטטוס, יאיר, עכשיו, אנחנו לא באותו סטטוס.
- יאיר שטבון : הפוך, פבל. בגלל שאני מכבד, אני אומר דווקא השיח מתבצע,
- פבל פולב : אז למה לא הגעת?
- יאיר שטבון : השיח לא מתבצע,
- פבל פולב : אם אתה מכבד. בכל מקרה אין רוב, היינו סוגרים. אבל יכול להיות שיכולנו להבין משהו. אני חושב, אני חושב ש, אני חושב אחרת.
- יאיר שטבון : כן. טוב.



פבל פולב: ויש, אם אתה שם לישיבת מועצה כמו היום הרבה נושאים, כשאתה בא ואנשים כבר מוכנים ומרימים יד ומתקדמים.

יאיר שטבון:

פבל פולב: יש פה עוד נושאים שצריך לדבר עליהם.

יאיר שטבון:

נכון.

פבל פולב: זה ישיבה אחת, ויש עוד ישיבה שנייה שזה לא פחות חשובה.

יאיר שטבון:

שני נושאים חשובים.

פבל פולב: אז יש תת נושאים. בסדר, זה לוקח זמן או שאנחנו עוד פעם רוצים לעשות

את זה בשביל וי? כל אחד עם הגישה שלו. אני כן חושב שזה חשוב, אף אחד

לא רוצה להתיש, זכותך לחשוב. אבל אתה חייב להתמודד עם זה, לפחות

תגיע, וגם אנשים שמסביבך לוקחים, אני לא יודע אם זה ההחלטה שלך או

אחרים, צריכים להבין שזה לא משחק מה שאנחנו עושים פה. מה, אין לנו

מה לעשות, רק לשחק?

נעמי אברמוביץ ירקוני: אני רוצה לחדד שנייה את מה שאתה אומר. אני אדבר ברשותך, למרות

שדיברת בגוף שלישי. אנחנו אופוזיציה, אנחנו נגיע 6 אנשים שנבחרנו,

אנחנו נגיע בכל פעם שתקראו לנו, בכל ישיבה, זו מטרת התפקיד שלנו,

אנחנו נמצאים פה, וגם באנו לדבר על נושא כל כך חשוב שעובדה שאחרי

שעה ושבע דקות טרחתם להעלות אותו. אז בואו, אתה מדבר על משחקים,

זה הכי קל להראות את זה על הצד השני.

יאיר שטבון:

איזה?

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא משנה, אחר כך נדבר על זה, כדי לא לבזבז זמן. אנחנו פה ואנחנו נגיע

לכל ישיבה שאתם תזמנו. ואנחנו מצפים שכל השבעה האחרים יגיעו

באותו יום, באותה מידה.



- יאיר שטבון : אז אני אגיד משהו. אנחנו לא, אני מנהל את העירייה כמו שנכון לעשות, נעמי אברמוביץ ירקוני : בוודאי.
- יאיר שטבון : אני אענה לך. שנייה, אני אגיד לך. יש לי לוז, אני עובד לפי לוז. העירייה עובדת לפי לוז. ברגע שאני אראה שהדבר הזה משבש את התפקוד הנכון של העירייה, אני לא אתן לזה יד. וכרגע הדרישה לשיבות שלא מן המניין פגעו בלוז מאוד מאוד קריטי וחשוב לעירייה, ולכן זו בחירה שלי.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : בסדר, זכותכם המלאה.
- יאיר שטבון : אבל אנחנו נשתף יד איפה שאפשר לעשות לשיתוף פעולה. איפה שזה יפגע בתפקוד העירייה התקין, חד משמעית,
- פבל פולב : בשש בערב איזה תפקוד? אחד מכם יכול להגיע? אחד מכם.
- יאיר שטבון : אני אחריך עוד ממשיך.
- פבל פולב : אבל אחד מכם. אחד מכם, שלושתכם, אחד מכם.
- יאיר שטבון : לא, לא, לא. שנייה, שנייה, הכל בסדר. אני אמרתי לכם, ברגע שזה יפגע בתפקוד, אני לא אשתתף.
- יוסי שמאי : אבל כל דבר,
- פבל פולב : זכותך, בסדר.
- יאיר שטבון : כל מה שהעליתם, עולה עכשיו. עולה הכול עכשיו.
- שירה דקל כץ : אפשר להתקדם? [לא ברור, מדברים ביחד] ואפשר להחליט לעשות ישיבה כל שבוע.
- רועי מוסט : הכל בסדר.
- פבל פולב : זה זכותכם.
- רועי מוסט : רק נתקן ש [לא ברור] לא פנה לבקש לדחות את הפגישה.
- יאיר שטבון : הפגישה שלי.



רועי מוסט : רגע, שנייה. אתה אומר שאליי פנו שלמה לפני מתן בסדר יום שלי, ואמרתי אפשר לדחות את זה בעוד שבוע או שבועיים, כי יש עומס בעירייה ויש עומס בישיבה. אמרתי באהבה גדולה. אז לא לצייר אותנו איזה מפלצות שרוצים לשבש. לא, לא.

פבל פולב : אתה אומר שאתה לא רוצה,

רועי מוסט : רגע, שנייה, רגע, אני אגיד משהו, סליחה, סליחה.

פבל פולב : לא, זה בסדר.

רועי מוסט : היה פשוט קיץ, ורצינו אירועים לפני הקיץ ולדבר על הקיץ לפני שהקיץ מגיע, לכן היה לנו דחוף בישיבה שלא מן המניין, כי ראינו שאין נושא כזה, שדנו עליו בישיבות המועצה. לא סתם ביקשנו עכשיו לדבר על מזג האוויר, ולא הייתה ישיבה מן המניין סתם. אני חושב שעד עכשיו היו ישיבות מן המניין, ישיבות לדעתי אתם תגידו הכל נגד, וזה בסדר. לא בסדר, אבל זה שלכם. אני חושב שהישיבות היו מאוד ענייניות, מאוד רציניות. איפה אני, וגם פבל ופה החברים שלי מציגים דברים רציניים. אפשר להתנגד אליהם, אפשר להגיד לא, אפשר להגיד כן, אפשר להרים גבה, הכול בסדר.

נעמי אברמוביץ ירקוני : גם את יוסי.

רועי מוסט : כן, לא, אני אומר חברי פה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : לא, לחדד לפרוטוקול.

רועי מוסט : אבל הפעם, אבל אני לא חושב שזה בסדר, נו, זה לא יעצור את ה,

פבל פולב : בגלל שאני ביקשתי ישיבה, אני ציפיתי ממך גישה אחרת, וגם אמרתי את זה, רציתי להגיד את זה באותה ישיבה, אני אגיד את זה עכשיו. המטרה לא הייתה לעשות את הישיבה, לפחות מצפייה שלי. אני לא אשקר, אני ראיתי את הטיוטה. לא אהבתי אותה, אמרתי אבל טיוטה זה טיוטה,



- אנחנו עושים הרבה טיוטה גם בעסקים, הרבה דברים משתנים אחרי ישיבות עבודה, וחיכיתי. לא השתנה.
- שירה דקל כץ : טיוטה של מה?
- פבל פולב : לא משנה. מי שיודע יודע, זה לא משנה, אני לא רוצה לתת תשובות, אני מדבר כרגע לראש העיר, תרשמו, אחרי זה תשאלו שאלות.
- שירה דקל כץ : בסדר.
- פבל פולב : תודה. אני רוצה שתבין את הרצינות כי עכשיו זלזלת קצת בתושבים, גם בנו, אבל בסדר, אני לא מתרגז וגם לא נעלב. אני רוצה שתבין, הנושא אצלנו היה חשוב כי רצינו לעשות משהו אחר, כי דיברנו על משהו אחר. גם אם היית אומר לי, שמע, אני השנה לא יכול לשנות מסיבות א, ב, ג, אין כסף, שאמרת שיש כסף, אז ציפיתי, וזה ציפיות, ובסופו של דבר שום דבר לא השתנה, זה עשו אותו,
- פבל פולב : לא יודע, אתה תסביר.
- יאיר שטבון : אני אסביר.
- פבל פולב : אני כרגע מדבר, אני מבין מה שאני מבין. ככה ישבנו, ככה הבנו. ויכול להיות,
- פבל פולב : אני כרגע מדבר, אם אפשר לא להפריע. אחר כך תרצו, תדברו, תשאלו.
- יאיר שטבון : פבל, אני מקשיב.
- פבל פולב : המטרה הייתה לא לעשות מה שהיה, להוסיף דברים, כי יש דברים שהם, רק על מה אתה מדבר, על הקיץ?
- פבל פולב : אני על אירועי קיץ.
- יאיר שטבון : אוקיי.

פבל פולב: כן. כי אני לא רציתי לחכות להיום, והיום קיץ התחיל ובגלל זה גם איחרתי, כי החזירו אותי הביתה, הבת שלי יש לה שאלות, איזה חוג, לאן ללכת, כמה כסף, על מה מדובר.

יאיר שטבון: כן.

פבל פולב: אני אולי לא משפחה ממוצעת, כן, אבל יש פה 2,600 משפחות שהיום יושבות וסופרות את הכספים, מה הם יכולים לאפשר לעצמם, מה הם לא יכולים לאפשר לעצמם. זה בסוף מדובר בכסף. זה נקודה אחת, לראות איך אנחנו יכולים לשפר, לעשות משהו מעניין בשביל שאנשים לא יצאו מהעיר. הנקודות שרשומות פה, והגשנו, לא יודע אם קראת.

יאיר שטבון: קראתי. קראתי.

פבל פולב: הנקודות האלה זה משהו שלא הצלחנו לעשות רוב בקדנציה הקודמת. לדוגמא, כמו הפרדה לימית 2000. לא הצלחתי לשכנע את ראש העיר הקודם שהפרדה באוטובוס לימית 2000 ואחרי זה בימית 2000 אין הפרדה, כי אי אפשר לסגור את כל המקום, הוא לא רלוונטי.

נעמי אברמוביץ ירקוני: שני התאריכים הספציפיים, יהיו סגורים.

פבל פולב: אוקיי, זה הגישה, אני מדבר על גישה. רצינו משהו אחר. רצינו לראות שהדברים ייקחו לכיוון שדיברנו, וזה לא קשור לאופוזיציה, לקואליציה. בסופו של דבר מעט אנשים מסתכלים וחושבים, ובסוף יוצאים, משתמשים בשירותים, משלמים כספים. אנחנו נמצאים במלחמה, וכנראה אנחנו נהיה במלחמה עוד הרבה זמן. לפי הערכתי, ואנשים שאני מדבר איתם, המצב הכלכלי לא ישתפר, לא השנה ולא שנה הבאה. המחשבה שרצינו לעשות הדיון זה לא ישיבה לא מן המניין. יש צורה, כן קראת, הצבענו, תודה, להתראות. כן לעשות דיון, לחשוב מה אפשר לעשות



ולשנות, וכן אולי לעשות את השינוי הזה שאנחנו מציעים. אולי לא בצורה כזאת, בצורה אחרת, יש בעלי מקצוע, הכל אפשר במידה ויש רצון לשנות. פבל, אני רק אומר, אני מתחיל את הזמנים עכשיו לסעיפים, בסך הכל סעיף מתן גרובר : 10 דקות.

פבל פולב : הבנתי שאין הרבה. אנחנו לחוצים בזמן?
נעמי אברמוביץ ירקוני : יש עד 8.

יאיר שטבון : לא, כמה זמן שאתה רוצה, פבל. הכל בסדר.

פבל פולב : אז מה,

יאיר שטבון : תתחיל.

פבל פולב : כן, זה העניין שאני רוצה,

יאיר שטבון : חשוב לי.

פבל פולב : שתבין, כי בסופו של דבר הפעילויות שיש, אני מברך עליהם. כל פעולה שתהיה לטובת הנוער היא מברכת, לא שאנחנו נגד מה שאתם פרסמתם. יש כאלה גם שזה לא אנחנו, זה, שכלת. שכלת. דוברת :

פבל פולב : אני חושב שזה קופי פייסט, אבל תסבירו. יש גם אירועים שלא שייכים לנו, שייכים לקניון, גם מבורך. אני מדבר על מועצה, על הכספים שאנחנו מחלקים, על כספים שאנחנו אחראים, ואני כן חושב, אנחנו חושבים שהשנה הזאת לא פחות חשובה משנה הבאה, שתהיה הרבה יותר קשה מהשנה הזאת. ורצינו שהשנה כבר תהיה משהו שונה, משהו נוסף. להכשיר נניח כמו שאנחנו מגיעים לסעיף של המחירים. כן, למה דיברתי על כסף, שיש את הבריכה העירונית. שאנחנו דיברנו גם עם בעלי מקצוע מכובדים שפנו הרבה אנשים שיש עכשיו הרבה סיומי שנה בהרבה כיתות. יש המון

כיתות שרוצות לעשות אירועים. אין לנו הרבה אופציות בעיר. זה אופרה ויליגי, מכובד, יפה, עושה שם אירועים יפים, עולה הרבה כסף. ויש את הבריכה העירונית, שהיא יקרה גם. אני מכיר את הסיפור כמה עולה, אני יודע. אבל לפעמים כמו היכל התרבות, הוא אף פעם לא יהיה רווחי, אנחנו משקיעים כספים. אני חושב לנכון גם שמה לתת להם קצת הנחה, כי הם ספרו כל שקל. כל שקל פנו אליי וניסיתי לראות איך אפשר להוזיל את זה. בסופו של דבר התשובה שהייתה, התשובה שהייתה לא כלכלית.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אפשר גם לעשות, אתה יודע, בשביל לא לעשות את זה לכל בתי הספר.

פבל פולב: משהו מרוכז. האמת, רציתי להציע עסקית, לרכז משהו.

נעמי אברמוביץ ירקוני: ספציפיות, הענבל, הזה.

פבל פולב: כן, זה עולה כסף, לפעמים צריך להשקיע כסף עכשיו בזמן ש, אני גם אתן דוגמה, אולי מישהו לא מכיר. הסיפור של הבת שלי שהייתה בגן ילדים ורבתי עם ראש העיר עכשיו להשקיע כסף בכל הגני ילדים, לא שנה הבאה. בדיוק הבת שלי עברה לבית ספר וגן לא שיפצו, לא שאני מתלונן, אבל זה לא נכון שבת שלי נמצאת בגן שהוא לא משופץ ואנחנו יכולנו ובסוף שהיא הלכה כבר לבית ספר, אחרי שנתיים שיפצנו. אז מישהו אחר נהנה, זה בסדר אבל עדיין רציתי לשפר את זה גם בעניין שאנחנו מציעים פה. כי זה בסוף זה כסף, הם ספרו מה לקנות, מה לא לקנות, עד הכסף הקטן. אני בדקתי את זה, ישבתי איתם, רציתי להבין אם זה לא משהו שהם ניסו לסחוט עוד מישהו ממועצה בשביל להנות. לא, הם ממש רצו לקנות את הפריט הזה או לא לקנות. כי אם לא יישאר כסף, הם צריכים לשלם לבריכה עירונית. בריכה עירונית שזה שלנו, של כולנו. אז גם שמענו שהמחירים מתחילים לעלות, אנחנו חושבים שלפחות את המחירים צריך



לעצור. בגלל זה הנושא הראשון שלא תהיה עליית מחירים, מינימום שאפשר לעשות. אבל מעבר לזה ציפיתי וחשבתי שאולי תמצא דרך כזאת או אחרת להוזיל, לפחות לאותם אנשים שזה לא הרצון שלהם לעשות את האירועים האלה בבריכה עירונית, כי ילדים רוצים את האירוע ואין הרבה אופציות ואז כאילו זה בני ערובה, ואז אתה שם קובע מחיר שהוא מחיר כבד. אז הסעיף הראשון זה על המחירים, אנחנו מבקשים ברשותכם, כולנו, לא להפריד פה אופוזיציה קואליציה, אנחנו כולנו שם, לפחות או שיש את האסמכתא כזאת או אחרת שהמחירים, שהאנשים ידעו בעיר שהמחירים לא ישתנו, או למצוא פתרונות כאלו ואחרים לתת להם הנחות. גם סבתות פונות, כי 30 שקל בכניסה, כשעשינו חשבון 400 שקל, ואמרתי מה את רוצה, שאני אבקש 7 שקל הנחה, אבל זה 400 שקל בשבילה. ואין לי מה לעשות, ואין מענה, לא מבין לפחות איזשהו יחס. אבל אנשים פונים, הם לא פונים אליי בגלל שאני חבר מועצה או משהו. הם פונים כי הם רוצים לחסוך את הכסף.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אני יכולה רגע להוסיף לדבריד?

פבל פולב: אני, בנושא?

נעמי אברמוביץ ירקוני: כן.

פבל פולב: בבקשה.

נעמי אברמוביץ ירקוני: עשינו איזשהו בריף כהכנה לישיבה שלא התקיימה, והסתכלנו על אשכול יהודה ושומרון, שאלו אנחנו מתיימרים להיכנס, ועברנו על הבריכות במקומות שבהם יש בריכות, לא בכל היישובים, ערים יש בריכות. מרבית המחירים הם די דומים, חלקם נמוכים. השוני הגדול,

יאיר שטבון: חלקם יותר נמוכים גם.



נעמי אברמוביץ ירקוני : נכון.

דוברת : יותר יקרים.

יאיר שטבון : כן.

נעמי אברמוביץ ירקוני : לא הרבה יותר יקרים, יותר יקר היה אורנית ואלפי מנשה, שזה מעבר, ומעלה אדומים, שזה מעבר לבריכה אחת, יש שם כמה בריכות וזה במסגרת הבריכות.

דוברת : לחלקן אין בריכות.

נעמי אברמוביץ ירקוני : כן, אמרתי. אמרתי. היתרון הגדול של 90% מהם היה שעות הפעילות. הבריכה העירונית באריאל, ותכף פבל יגיע פתוחה בשעות הקיץ 5, 4, 5, פעמיים בשבוע 9, וחסר לי, זאת אומרת פעמיים בשבוע בסך הכל עד 8, סליחה.

פבל פולב : זה הסעיף הבא.

נעמי אברמוביץ ירקוני : סעיף הבא, אז אני אחזור.

פבל פולב : אני בגלל זה הולך סעיפים.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אני אחזור אליך.

פבל פולב : כן, אני, כי אני יודע שזה אפשרי, כי אלכס כשהיה דירקטור בחברה כלכלית, כן הצליחו לשמור על מחירים. כבר היו דרישות ואנחנו, בגלל זה אמרתי אני מכיר את הבעיות, הצלחנו לא להעלות את המחירים, והם עכשיו עלו, לא בהרבה, אבל אם יש משפחה עם 4 ילדים, זה קשה. אני לא סתם אומר. זה קשה שגם, יש אנשים שהם 7 ילדים, תיקח 2, 3 לא תיקח. זה לא אצלי, זה לא בא ממני. אני יכול להרשות לעצמי לקנות כרטיסייה רגילה, אני לא משפחה ממוצעת באריאל. אבל צריך להתחשב, ואם לא נעשה את זה עכשיו, אנחנו פשוט נשכח מזה כי אחר כך יהיה לך הרבה יותר



עיסוקים. אז הסעיף הראשון שדיברנו ורשמנו פה בבקשה, אם צריך להצביע, נצביע או שתגיד מה שאתה חושב, לפחות המחירים צריכים לעצור ולא לעלות, שאנשים יבינו, שיעשו את התקציב שלהם לשנה הקרובה. כי אין אופציות הרבה והולכים לבריכה, אין להם לאן ללכת כי חם מאוד. מה לעשות, השנה קשה מאוד מבחינת הטמפרטורות, אף אחד לא ציפה, זה כבר ממשיך הרבה זמן. אז זה הסעיף הראשון.

- יחיאל טוהמי : פבל, שאלה קטנה.
- פבל פולב : כן.
- יחיאל טוהמי : אתה יודע מחירים?
- פבל פולב : 45 שקל כניסה.
- יחיאל טוהמי : למשפחה?
- נעמי אברמוביץ ירקוני : חד פעמי.
- יחיאל טוהמי : כרטיס.
- פבל פולב : זה אם אתה קונה כרטיסייה של 12.
- יחיאל טוהמי : ואם אתה קונה מנוי?
- פבל פולב : אין לנו, זה כרטיסייה של 12, זה מה שיש, זה המקסימום. בגלל זה צריך לחשוב על איזה שהוא יצירתיות או,
- עו"ד דויד זיו : אני חייב לומר לפבל משהו, לא כי הישיבה היא היום, אבל אורן פנה אליי בבוקר, אורן מורד.
- פבל פולב : אה אוקיי. מנכל חברה כלכלית, שאנשים יבינו.
- עו"ד דויד זיו : יש 5 משפחות שפנו אליי, אליו, כן, למתן הנחה, מה עושים. אז אמרתי לו מה עושים.
- דוברת : רק 5, זה עוד טוב.



- פבל פולב: לא, כי לא כולם יודעים לפנות, בסדר.
- עו"ד דויד זיו: לא כולם פונים.
- פבל פולב: בזה אי אפשר להאשים את חברה כלכלית.
- עו"ד דויד זיו: זה היה הבוקר דה פקטו.
- פבל פולב: כן.
- עו"ד דויד זיו: לא אספמיה, לא חלומות. 5 משפחות, מה עושים? ביקשתי ממנו שישלח מייל למנהל הרווחה, לגלעד, על מנת לדעת האם המשפחה הזו מטופלת או לא, במילה אחת ולא יותר. בסדר. יחזור אליי, ולאחר מכן נקבע את מידת ההנחה שניתן לאותם 5 משפחות שפנו. בסדר. ואני רוצה להזכיר לכולם, רועי בטח זוכר את זה, הייתה בזמנו וועדת הנחות שישבה בחברה הכלכלית, והם אלה שקבעו למי נותנים וכמה. בסדר.
- פבל פולב: תודה, דויד. לא התכוונתי לרווחה.
- עו"ד דויד זיו: ברור.
- פבל פולב: אני רוצה שזה יהיה קצת יותר גורף.
- עו"ד דויד זיו: גורף,
- פבל פולב: שאנשים,
- עו"ד דויד זיו: רגע, אז אני אגיד,
- פבל פולב: אם זה אפשרי, שאנשים לפחות על זה לא יקשיבו.
- עו"ד דויד זיו: תראה, אני רוצה להגיד לך משהו. 7 הצעות שלך, יש כאן שבעה, שבע, כן, שבע הצעות שלך, כולם, כולן עוסקות בכסף, עוסקות בתקציב, כמו שאתה מבין. להקפיא העלאת מנועים זה כסף, הנושא הבא, אני גולש עליו במעט.
- פבל פולב: מה אתה מציע?
- עו"ד דויד זיו: רגע. רגע. רגע.



- פבל פולב: אם תרצו להוריד את זה מסדר יום, נוריד את זה מסדר היום.
- עו"ד דויד זיו: רגע, פבל, פבל.
- פבל פולב: אנחנו דיברנו הרבה.
- עו"ד דויד זיו: אני יודע, אין לנו שעות, אין לנו קילומטרז'.
- פבל פולב: כן.
- עו"ד דויד זיו: להגדיל את שעות העבודה ואת הפתיחה של שעות העבודה, זה כוח אדם, גם כסף. אמרתי לכם כבר פעם אחת, אתם מכירים אותי, אמרתי לכם פעם אחת שכסף זה האדון שיושב שם ואדוני ראש העיר שיושב כאן. הם צריכים להחליט, כן. אני מסתכל על ההוויה הציבורית, ואני מניח שיש ליאיר מה לומר בעניין, ההוויה הציבורית באותם שבעה נושאים שלך, בסדר, ולהגיד אוקיי, פה אני פותח את הארנק ופה אני פותח את הארנק פחות או פה אני לא פותח את הארנק בכלל. בסדר?
- פבל פולב: כן.
- עו"ד דויד זיו: אבל זה באמת סדר יום של, שוב אני אומר של אדון גזבר ואדון ראש העירייה. ולכן,
- פבל פולב: אתה מציע שאני אקריא ואני אדבר ולא נצביע, כי אני [לא ברור, מדברים ביחד], הבנתי מה שאתה אומר.
- עו"ד דויד זיו: ולכן אני מציע שנקיים דיון אקדמי, בדיוק כמו שאתה העלית, כמו שנעמי אמרה, כמו שיוסי אומר,
- פבל פולב: אני,
- עו"ד דויד זיו: כמו שרועי אמר עד עכשיו. אני מניח שזה לא ייפול על אוזניים ערלות של ראש העירייה. אני מניח שיש לו מה לומר בעניין, והוא יאמר את זה בזמן שלו. אני מניח.



פבל פולב :	אתה מדבר מטעם החוק.
רועי מוסט :	רגע, שנייה, שנייה.
עו"ד דויד זיו :	רק החוק אני מדבר. אני לא ראש העיר כמובן, וגם לא הגזבר.
דובר :	החוק מאפשר לך לדבר על זה, אין שום בעיה.
עו"ד דויד זיו :	ברור.
עו"ד דויד זיו :	תציג את הנושאים.
פבל פולב :	שנייה.
רועי מוסט :	רגע, רגע.
פבל פולב :	זה לא בכוח, לא הולכים בכוח.
אייר שטבון :	אנחנו הולכים בכוח.
עו"ד דויד זיו :	לא בכוח.
אייר שטבון :	ככה זה, אין מה לעשות.
רועי מוסט :	אני אומר שיש לי שאלה. אתה בישיבת תקציב, סגרת 600,000 שקל לפעילות קיץ, נוער ופעילות קיץ. נכון, זה היה לפני הישיבה הזאתי, שאנחנו,
עו"ד דויד זיו :	תקציב היה, כן.
רועי מוסט :	לא, התב"רים.
עו"ד דויד זיו :	אה, בוודאי, פעילות קיץ.
רועי מוסט :	פעילות קיץ.
עו"ד דויד זיו :	נכון.
רועי מוסט :	הציע פבל פעילות קיץ.
עו"ד דויד זיו :	אוקיי.



- רועי מוסט : בסדר, הוא אמר, אני מציע לכם, זה שכולם בבירונות זה בסדר, אני מציע לכם לשקול פעילויות שאני גם חושב שאפשר לאכול, כי אנחנו כולנו בבחירות שלנו, גם אני, גם אלה, גם יאיר, כולם אמרו דברים אחרים בבחירות. נכון, אמרנו, אולי לא התכוונו, זה אחר כך תסביר.
- פבל פולב : לא, אני חושב שכולנו התכוונו.
- רועי מוסט : לא, לא, אני אומר זה לתושבים. אני התכוונתי.
- עו"ד דויד זיו : דברים שרואים משם לא רואים מכאן.
- רועי מוסט : לא יודע, רגע, רגע, רגע. אני לא, דווקא הפוך, אני הייתי שמה, היה תלוי רק בראש העיר.
- רועי מוסט : אני לא מתחבר למשפט הזה, כי אני הייתי גם שם.
- יאיר שטבון : לא, לא, הכל בסדר.
- רועי מוסט : בטח בבריכה העירונית. בסדר. אז אני עכשיו אבוא כל פעם שאנחנו מציעים הצעה לעשות דיון רציני על דברים שכואבים לנו, הם כואבים לנו, כי זה כואב לנו בכיס, זה כואב לילדים שלנו. אתה מדבר על הפעילות של הילדים שלנו, על הבת שלי, על הבן שלי. בוא, אנחנו חיים פה, אני לא חי באספמיה, ואני לא גר ברמת אביב יש לי שם 300,000 תושבים. אני גר פה, בעיר מאוד מאוד קטנה, מאוד מאוד מצומצמת. כלומר הבת שלי והבת של שירה הולכות ביחד. נכון, בגלל שהן חברות, בגלל שזה מצומצם, זה עיר קטנה. אנחנו באנו והצענו דברים אמיתיים, לא דווקא ולא בכוח ולא לעשות זה. אפשר לבטל, אפשר לא לבוא, אפשר לזלזל. זה הכל שלכם, זה לא שלנו. הצענו דברים קונקרטיים אמיתיים שהצענו בבחירות, רשמנו את זה, כתבנו את זה, עשינו סרטונים על זה, ואנחנו מאמינים שאפשר לעשות את זה, וצריך לעשות את זה. וזה מתחבר לכל נושא של כסף. זה מתחבר



לשני דברים. אחת, הפעילויות האלה הן לא חנימיות, אף אחד לא דיבר על כסף בחינם, דיברו על כסף, אני יודע בדיוק כמה עולה שעת בריכה. מי שרוצה להתווכח איתי, מוזמן עכשיו, אני מציע שלא לעשות את זה. אני יודע כמה עולה שעת בריכה, ואני אז שנה שעברה דיברנו במפורש על הנושא של הנחות והיום זה עובר לרווחה. הרווחה זה תמיד, שיקול הרווחה זה בכלל לא בתחום שלנו, זה בסוף מקצועי, כמו שיש גזבר יש גם מנהל רווחה. תושבים קשה להם, חברה. לא כל תושב שקשה לו לשלם בבריכה, שאומר לילדה שלו היום כרטיס ב55 שקלים במקום 40, אז עוד 5, זה עוד 5 שקל, זה עוד 3 שקל, זה בסדר, זה הכל, אומרים בידיש גרוסי גאלט, אבל זה לא גרוסי גאלט, כי זה בסוף זה מצטבר כשהוא צריך לחבר את זה לישיבה הבאה. הכסף הזה הוא כסף גדול. כיש לו 3 ילדים ובמקום 40 זה עולה 45 שקל, זה עוד 15 שקלים. זה כל פעם מצטבר. עכשיו, לא כל משפחה היא משפחת רווחה, זה לא או שחור או לבן, תמיד החיים עם תחום אפור. רוב האנשים בממוצע, באריאל לדעתי הממוצע זה 7 ויורד ל6. יכול להיות שאני טועה.

דוברת: 6.

דובר: עלינו ל6.

דוברת: 6.

יאיר שטבון: היינו 5, עלינו ל6.

רועי מוסט: סליחה. התחושה היום שזה רק יותר גרוע. זה אומר שאנחנו, אנחנו בכל החלטה של כל שקל, אני לא מדבר על 5 שקלים. כל שקל היא משמעותית למשפחה שהיא 6. בסדר, בואו אני אומר לכם אני דיברתי עם התושבים.

אני דפקתי בכל דלת כמעט בבחירות האלה, ראיתי בתים שקשה, אתה לא צריך להיות מומחה ברווחה, אתה לא צריך להיות מומחה בילדים.

דובר : הם לא תמיד מגיעים לרווחה.

רועי מוסט : הם לא מגיעים לרווחה מהרבה סיבות.

דובר : אני מכיר את זה בכל שנה.

רועי מוסט : כדי להגיע לרווחה, צריך להיות בתחתית של הסיר, אבל אתה יכול גם

בשליש האחרון, לא צריך תמיד להיות האף פה. לכן, אני לא אוהב את

המשפט הזה שלא דנים על זה ומורידים מסדר היום, כי זה דיון אקדמי.

זה דיון אמיתי שמשמעותי לכל תושב בעיר. עכשיו, אפשר להצביע נגד, אני

חושב שלא זאת הסיבה, לא לדבר את התקציב של הבריכה, את העלויות

של הבריכה, גם אם זה כסף קטן, 5 שקל, אני חושב שזאת הסיבה להשאיר

את הסכום שאז קבענו לוועדי הורים, תושבי אריאל, לא אמרנו ועדי הורים

מברקן או משומרון. וועדי הורים שהם, אנחנו, מי זה וועדי הורים, אנחנו,

אנחנו משלמים בסוף בפייבוקס, גם אני וגם אלה בסוף מעבירים את

הכסף, נכון, כי זה אנחנו ההורים. מי זה ההורים? אנחנו רוצים שוועדי

ההורים ייהנו ממחיר מיוחד בבריכה העירונית. אני גם הוצאתי את ההון

הלבן שנפסל על הסף, אבל אני חושב שיש עוד מקומות שאפשר לפתוח

לוועדי הורים לסיום שנה, שכבר [מילה בערבית] בערבית. כן, זה נגמר,

יכלנו להשאיר את המחיר, 3000 שקל הוא מחיר גבוה, זה לא מחיר עלות

הפעלת הבריכה. עכשיו, אני יכול להתחיל, רוצים לעשות לו דיון פה בזה

כמה שעת בריכה עולה. אני בעד, ואני אומר את זה כל הזמן. שלא לתת

בחינם ושהעיר אסור לה להפסיד. העיריה היא לא, זה כסף ציבורי וכסף

ציבורי זה לא כסף שלי, לא כסף שלך, כסף של כולנו ועל העיר אסור



להפסיד כסף, היא צריכה להשקיע את הכסף במקומות הנכונים. אתה צודק, השמיכה קצרה וזה זה, כמו שמשקיעים בתרבות, בכלל התרבות מפסיד לדעתי כמה מאות אלפי שקלים בשנה. אז אני אומר משקיעים, משקיעים בתרבות, משקיעים בגוונים, משקיעים בחוגים, זה בסדר, אין שום סיבה להעלות מחירים. אגב, גם יש דרך להעלות מחירים, יש דיון שנעשה, אני לא יודע מה הדיון שנעשה פה, אני לא יודע מה הסדר יום, לא שאלתי, לא יודע, אני מאמין שנעשה דיון, ישבנו אז בזמנו, הצגנו נתונים של איך לעשות הוצאות, מה הצפי אנחנו יודעים שהברכה עירונית.

- פבל פולב: הברכה היא עירונית או רווחית?
- יאיר שטבון: עירונית.
- רועי מוסט: עירונית, בגלל זה אמרתי,
- רועי מוסט: לדעתי כ-100,000 שקל, בתפעול.
- רועי מוסט: רגע, סליחה, רגע.
- שירה דקל כץ: זה העלות.
- רועי מוסט: רגע, שנייה, שנייה, כמו שאמרתי תמיד הברכה העירונית היא לעולם גרעונית, אני לא אגיד את המספרים, [לא ברור], אז אמרתי כ-100,000 שקל, זה 150, אז טעיתי, לא, לא אמרתי 5,000, בסדר.
- עו"ד דויד זיו: לא, זה ההשקעה.
- רועי מוסט: אגב, זה הפסד תפעולי, לא הפסד השקעה. כי אם תעשה אותה [לא ברור], אז אין מה לדבר, גם לא נחזיר את הכסף עוד 500 שנה.
- דוברת: נכון.
- רועי מוסט: אבל, אבל זה לא קשור, כי בריכה עירונית היא כמו תרבות, היא כמו חוג, אתה משקיע בציבור כסף מסוים. מה הכסף, צריך להשקיע אותו מקומות



הנכונים. עכשיו, אני לא אומר לעשות את זה בחינם, אני חוזר לנקודה הזאת, לא להפסיד, להרוויח טיפה פחות בשיקול דעת נכון, בטח בתקופת הקיץ, בטח בתקופת המלחמה, בטח בתקופה שזה מחבר אותנו לאירועים שתיכף נדבר עליהם עכשיו.

- פבל פולב: זה עובד רק בסניף.
- רועי מוסט: מה?
- פבל פולב: הבריכה,
- רועי מוסט: לא, רק לקיץ הזה.
- יוסי שמאי: אם אתה שם 600,000 על אירועי קיץ, חלק מזה יכול להיות הבריכה. זה הדבר הכי אטרקטיבי בקיץ, אז אולי אפשר לחשוב על הנחות מסוימות, או לעשות יום חינם. לא יודע מה. אבל זה חלק מאירועי קיץ.
- שירה דקל כץ: אבל צריך רגע לדייק שניה משהו, שצריך לשים אותו על השולחן. הנחות הן לאדם, בסדר, הן לא יושבות על המצרך באופן אחיד. יש סבסוד לבריכה, בסדר, הנה רועי אמר לכם, העיר מסבסדת את זה בסדר גודל של בין 150 ל-200,000 שקל.
- רועי מוסט: בסדר גמור.
- שירה דקל כץ: זה כבר הסבסוד שקיים לבריכה. מעבר לזה יש הנחות נקודתיות לאדם שצריך הנחה, וזאת הדרך הנכונה להסתכל על זה, אתה אף פעם לא עושה הנחה,
- יאיר שטבון: אני רוצה לומר משהו.
- רועי מוסט: צריך להצביע על זה.
- יאיר שטבון: לא מצביעים.
- רועי מוסט: למה לא מצביעים על זה?



- דוברת: כי לא מצביעים על נושא כספי.
- רועי מוסט: זה לא נכון.
- פבל פולב: לא מאפשר לפי החוק.
- עו"ד דויד זיו: רגע. אני הסברתי. תראו, אני אומר משהו לכל המועצה, לטוב ולרע במרכאות. בסדר, זאת אומרת, אני אומר את מה שאני סבור שהוא נכון. אגב, האפשרות היחידה שלכם להצביע על כסף, זה בישיבת התקציב, כי שם הסעיף מרשה לכם, רגע, בשינוי או לא בשינוי. בעניין הזה, מאחר והוא בסדר יום, כפי שאמרתי, של ראש העירייה ושל הגזבר, כי אתם מבקשים פה כסף, להקפיא זה פחות כסף לבריכה. שעות עבודה זה יותר כסף לבריכה. אין לנו את הכלים כאן בפורום הזה, בכל הכבוד הראוי, להצביע על משהו שאנחנו לא יודעים, הוא עלום. עכשיו, הדיון הפרלמנטרי מקומו כאן, אתם מציפים את העניין, מדברים על כל מה שאתם עושים באותם שבעת הסעיפים בנחת.
- פבל פולב: דוד, ברור.
- פבל פולב: אני לא אריב על הצבעות.
- פבל פולב: אתה רוצה לרשום?
- דובר: אני רושם.
- פבל פולב: בסוף, בסוף הוכחה עם תוצאה, זה לא משנה מי יצביע, אי אפשר להצביע אם חוק לא מאפשר, לי זה פחות מעניין ההצבעות. אני רוצה תוצאה הוכחה, או עליכם, אני אשמח אם מהסיעה שלי ודרך אגב זה לא פעם ראשונה, זה אני לא לבד המצאתי את זה, כן, אני בת פחות, אצלי בבית פחות משתמשים בדברים האלה, עוד קטנה, בריכה כן, אבל הסברתי שאני פחות נפגע מזה. אבל הסעיף השני שהוא די מדובר בכסף, אני חושב אנחנו



נגדיל את השעות הפעילות, יהיה יותר משפחות שירצו לבוא, גם כי סוף שבוע מפוצץ, הבריכה יש לה יכולת מה שהיא יכולה להכיל, יותר מאנשים שאפשר אי אפשר להכניס, יש את היכולת. השבת הזאת היה מפוצץ. מפוצץ. ואולי לא עכשיו כי זה לא פה, יש עוד דברים, צריך לעשות שם סדר. אני חושב שפה יש לך יד ואני אדבר על זה לא בישיבה, לא אפתח את זה פה. הוא ידע, יודע. עובדים על זה? יופי, דחוף כי מישהו יפגע. אז שהשעות הפעילות יהיה יותר ארוכים, יותר משפחות, יותר הכנסות. כי באמצע השבוע,

נעמי אברמוביץ ירקוני: יותר קל גם.

פבל פולב: יותר קל, כי הנה עכשיו דוגמה שאנשים באים מהעבודה, שהם עייפים, יום עבודה ארוך, 5, 6, וללכת במזג אוויר כזה קצת קשה, כי חם. כשפחות חם, יותר, יותר כף. אני, אנחנו מציעים כן להרחיב את השעות הפעילות. אני חושב, אנחנו חושבים שזה יהיה יותר כלכלי גם בסוף.

רועי מוסט: גם יוני השנה, יוני הכי חם לדעתי ב20 ומשהו, אולי הכי חם שהיה ב20 שנה האחרונות.

פבל פולב: מטורף. מטורף.

רועי מוסט: ומדברים שיולי רק, זה לא שיהיה פה שלג, כן, אז אני חושב שבגלל שלפעמים במזג האוויר באריאל, ביוני בארבע, 5, קריר. היו גם תקופות כאלה, אנחנו מכירים שאפילו ביום העצמאות ירד גשם. בסדר.

שירה דקל כץ: גם ביולי, אוגוסט יש ימים.

רועי מוסט: לא, יש ימים,

שירה דקל כץ: 8, 9 בערב, קרים.



- רועי מוסט : שירה. זה מה שאמרתי, את לא צריכה לתחזק. אני אומר, יש תקופות שאנחנו יודעים שיש מזג אוויר שהוא יותר נעים, יותר רגוע, ובחמש, 6 נהיה אפילו קריר. אבל זו לא התקופה שאנחנו נמצאים בה. תראו מה קורה עכשיו בחוץ, וזה ביצה ותרנגולת. האם משקיעים שעות, האם עושים פיילוט? ביולי, נעשה עכשיו, יולי זה שיא החופש הגדול, כי עדיין אנשים באים.
- פבל פולב : צריך פיילוט.
- רועי מוסט : ועכשיו לפיילוט, 3 שבועות לראות, האם למדוד את זה, הרי תקופה היום היא מדידה. הכל מודדים כמה נכנס, כמה יוצא, אפשר לראות האם יש עלייה בהכנסות. אחרי 3 שבועות להגיד תושבים הצבעתם ברגליים או לא הצבעתם ברגליים. כן.
- שירה דקל כץ : יש לך בשבוע עד 9, פעמיים בשבוע עד 7. זה שיא הפיילוט.
- פבל פולב : ההצעה, אני אגיד.
- שירה דקל כץ : לא, זה אחלה פיילוט, לראות כמה אנשים נשארים עד 9 בערב.
- רועי מוסט : או נכנסים ב6, או נכנסים ב7.
- פבל פולב : אני, חברה, לגבי כל יום שונה, זה לפעמים מבלבל. שעשינו אז, סליחה, שעשינו את ההסעות של הילדים,
- דוברת : פעמיים [לא ברור, מדברים ביחד].
- פבל פולב : אתה איתי?
- יאיר שטבון : [לא ברור].
- פבל פולב : כשעשינו הסעות לילדים עם צרכים מיוחדים, פעם זה היה בשבע בבוקר, פה היה בזה, ב10. אתה לפעמים מתבלבל. תשמע, אני הגעתי פעם אחת במקום 7 ב10, במקום בעשר בשבע, עד שהתיישבתי זה ככה, 5 ימים בשבוע



- וכל יום שונה, זה די מבלבל. אז אם זה היה גורף, לאנשים יותר קל לזרום, יאללה הבריכה, כסף נכנס. זה דעה שלי, יש לזה כל יום.
- שירה דקל כץ : הארכת שעות לא מגדילה חתך הכנסות.
- פבל פולב : לא, אנשים [לא ברור, מדברים ביחד]. את לא צודקת, אני אסביר.
- שירה דקל כץ : אני רק מגדילה את ההוצאות.
- פבל פולב : לא, אני אסביר למה את לא צודקת, מה המחשבה שלי. באמצע היום אין אף אחד שייקח, מחכים לערב, אין, לא כולם יש סבתות בבית שייקחו את הילד בעבודה, חופש רק לילדים, לא למשפחה. מישהו צריך לקחת את הילד לבריכה.
- שירה דקל כץ : [לא ברור].
- פבל פולב : לא, היום, למה חזרתי הביתה, אני חזרתי הביתה, שירה, תהיי איתי.
- שירה דקל כץ : מ4 – 5.
- פבל פולב : שירה, אני חזרתי הביתה כי בת שלי רשמה + זה השעות, אני הולכת לישון, אני בחופש, היא מגדירה, זה כבר זז. זז. ואני מתווכח איתה שיש, גם בחופש צריך לדעת מתי ללכת לישון, מתי לקום. זה הוויכוח, אמרתי אני חוזר, אנחנו נשב על זה. אז הכל מתרחב, 9 זה לא ערב ביולי, אוגוסט, זה ממש לא שעות. ואנחנו עוד נגיע לנושאים שגם אחד 11, 12.
- פבל פולב : סיימנו, זה סעיף השני.
- יחיאל טוהמי : רגע. אני רוצה להגיד משהו בנושא הזה. מה אתה אומר, פבל, שאלה, אתה רוצה להגדיל או להוריד, לא הבנתי.
- פבל פולב : אני חושב שהבריכה העירונית זה לא כלכלי, כדאי לשלם כמו היכל התרבות.
- יחיאל טוהמי : להגדיל את הגרעון לבריכה?



- פבל פולב: או לחפש פתרונות כמו שאמרתי, הכנסה יותר אנשים בשעות הערב. בשעות הערב שלא,
- פבל פולב: הכל בסדר, אתה רוצה להעביר איזשהו מסר או לשאול אותי שאלה?
- יחיאל טוהמי: אני שאלתי שאלה, אני רוצה להמשיך.
- פבל פולב: אז תשאל שאלה, אני עונה.
- יחיאל טוהמי: בבקשה.
- פבל פולב: בערב היום אין שימוש כמעט, אין הרבה אנשים.
- יחיאל טוהמי: כן.
- פבל פולב: כשיבואו יותר אנשים וישלמו את הכסף, אז הגירעון יכול להיות שיהיה פחות.
- יחיאל טוהמי: כן.
- פבל פולב: זה הרעיון שהיה.
- יחיאל טוהמי: דיברו פה על הנחות וזה. המון שנים אני כמחזיק תיק הרווחה, החברה הכלכלית.
- נעמי אברמוביץ ירקוני: אבל דיברו על,
- יחיאל טוהמי: רגע, שנייה, לא, לא. רגע, שנייה. ואנשים שהייתה להם בעיה, קיבלו עזרה.
- נעמי אברמוביץ ירקוני: מהרווחה.
- פבל פולב: לא הקשבת.
- יחיאל טוהמי: זה אנשים היום המעמד הביניים קשה לו, יותר קשה לו ממה שהיה פעם.
- יוסי שמאי: לא סיימתי.
- יחיאל טוהמי: אתה מדבר איתי על רווחה.
- יוסי שמאי: תן לי לסיים. לא כל אחד הולך לרווחה.



- יחיאל טוהמי : אז אנשים שהייתה להם בעיה, טיפלו בהם. אתה מדבר באופן כללי שהמחיר הוא גבוה.
- יוסי שמאי : כן, המחיר הוא גבוה.
- יחיאל טוהמי : אני איתך.
- יוסי שמאי : אנשים שיש להם 3 ילדים,, 4 ילדים ורוצים ללכת לבריכה, זה הרבה כסף, מה לעשות.
- יחיאל טוהמי : יוסי, יוסי, אני מקשיב לך. תקשיב.
- יוסי שמאי : יפה.
- יחיאל טוהמי : מה שאתה טוען כרגע, ומה שאני הבנתי, גם שירה אמרה כרגע, שהגירעון היה 150,000 שקל, כמעט 200. מה אתם אומרים?
נעמי אברמוביץ ירקוני : וכמה עושים מהחברה [לא ברור, מדברים ביחד].
נעמי אברמוביץ ירקוני : רועי, כמה עושים בחברה?
רועי מוסט : 3 מיליון שקל.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : תודה רבה. יש לי עוד שאלה, למה תושב ברקן ותושב אריאל משלם את אותו סכום?
יחיאל טוהמי : אני יכול לסיים?
נעמי אברמוביץ ירקוני : תענה לי.
- יחיאל טוהמי : אני לא עונה לך, אני לא לא אחד שעונה, אני לא.
- יאיר שטבון : את רוצה שאני אענה לך?
יחיאל טוהמי : הוא יענה לך.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : כן.



- יחיאל טוהמי : רק שנייה, תן לי לסיים, יאיר. אני אומר, אתם רוצים להקטין את הגירעון, להוציא במקום 150, 300,000 שקל, תגידו לי אם אתם רוצים, אם אתם רוצים שכל דבר,
- פבל פולב : אתה שואל או,
- יחיאל טוהמי : אני שואל, אני שואל שאלה.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : מ 3 ל 2.9.
- יחיאל טוהמי : אז אני, 2.9.
- פבל פולב : אז תשקיע פחות, במקום 600,000 שקל, 500,000 שקל ותעביר את זה לבריכה, כי הבריכה יותר חשובה לילדים.
- יחיאל טוהמי : אני בעד שאנשים ייכנסו בלי כסף. מה אתה אומר על זה?
- נעמי אברמוביץ ירקוני : למה [לא ברור, מדברים ביחד].
- יחיאל טוהמי : אז אני אומר לך דבר אחד, כל דבר יש את הנושא הכלכלי וצריך להסתכל על ערים בגודל של,
- פבל פולב : אבל כשאתה משקיע,
- יחיאל טוהמי : רגע. צריך להסתכל על ערים בגודל שלנו,
- נעמי אברמוביץ ירקוני : אני עשיתי את זה.
- יחיאל טוהמי : ולקחת מחיר סביר גם לתושב וגם,
- מתן גרובר : פבל, פבל, תמשיך בבקשה, אפשר להוסיף, בבקשה.
- פבל פולב : לא, חשוב היה להגיד על רווחה, דיברנו עם דוד.
- יאיר שטבון : אני רושם הכל ואני אגיב. להגיד להוסיף על הגירעון, זה משפט שהוא פשוט,
- פבל פולב : שאלתי.
- יאיר שטבון : אז אני אומר לך שכן.

- פבל פולב: בסדר.
- רועי מוסט: אני לא מכיר שום ועדת רווחה שהייתה בחקל, אולי רווחה הייתה אצלך שמה אצל אלי, בחקל לא הייתה.
- פבל פולב: אתה היית.
- רועי מוסט: לא הייתה, 3 שנים אני לא יודע, אני לא מכיר. יכול להיות שהייתה בעבר.
- פבל פולב: היית.
- פבל פולב: יותר מזה, אני אומר יותר מזה, זה לא רווחה, לא מדבר על תושבי רווחה, שלבי אליהם ומחזק אותם בטח בתקופה קשה הזאת שעוד יותר קשה להם. אני מדבר על תושב ממוצע של סוציו אקונומי 6, עם 3, 4 ילדים. זה יקר. עכשיו, אתה מדבר על עוד 5 שקלים וארנונה אתה מדבר עליה, ועל זה עולה, מע"מ עולה באחוז עוד מעט, הכל בשקל ובחמש והסופר והכל והכל והכל. עכשיו אנחנו שליחי ציבור, זה התפקיד שלנו, להעלות את הדברים. אתה אומר גירעון, להגדיל את הגירעון, אפשר להגדיל את הגירעון בכל דבר שאתה בא אליו, יחיאל, נדבר על זה בנפרד. אני אומר דברים כאלה, חוץ מדברים,
- רועי מוסט: אנחנו מציפים דברים, אנחנו מציפים דברים, זה לא אחד נגד השני, אנחנו גם מייצגים פה ציבור. אנחנו גם הורים, אנחנו גם משלמים, גם אני, זה יקר לי יותר. אז קניתי כרטיסיה השנה. אני לא מתכוון, אני לא עושה פה מלחמה. מציפים דברים, אתם רוצים לא להצביע, אל תצביעו. אתם רוצים להשאיר את המחיר, לספר גירעון, אני יכול לדבר איתך על הבריכה העירונית, אני לא ראיתי נתונים, לא קיבלתי נתונים, אבל לא ביקשתי אבל גם התחלתם לדבר איך נעשה פה דיון על המחירים, איך נעשה פה זה, יכול להיות שנעשה דיון רציני. אני אומר שוב, יכול להיות שגם נעשה החלטה



- להעלות את המחיר, כי באמת המחירים עולים. אבל אני מבין הכל עולה, השכר עולה, הכל עולה, הכל בסדר. אנחנו בסוף גוף שאנחנו גוף ציבורי וצריך לשקף את הדברים. אתם רוצים, תצביעו בעד, רוצים נגד.
- דובר : אין הצבעות.
- שירה דקל כץ : לא מצביעים.
- רועי מוסט : אני הבנתי שאתם לא רוצים להצביע כי זה דבר שהיה, אל תצביעו.
- דובר : פבל, בבקשה
- פבל פולב : אם אני אשאל שאלה לא לפרוטוקול, מי מצביע בנושאים האלה, תגידו את חוות דעתכם. זה אותו הדבר, מה זה משנה.
- יאיר שטבון : אני מבטיח שאני אתייחס אחרי זה לכל.
- פבל פולב : בסדר.
- יאיר שטבון : פבל, אני פה, אני שמח שיש פה דווקא שיח, אני שמח בזה מאוד, שמתנהל פה שיח תרבותי ואני דבר כזה זה מחובתי אפילו בשיח כזה,
- פבל פולב : פעם אחת הייתי יותר תרבותי.
- יאיר שטבון : אני, לא איתך, אבל עזוב. עזוב.
- פבל פולב : איתי, איתי אני כרגע מדבר, אז אל תמשכו אותי למקומות,
- יאיר שטבון : לא, אז אני רק אומר לך ההיפך,
- פבל פולב : אוקיי.
- יאיר שטבון : בגלל שיש פה שיח מכובד, אני אענה.
- פבל פולב : סעיף 3. סעיף 3.
- יאיר שטבון : אני רושם, תאמין לי, כל דבר שאתה אומר.
- פבל פולב : הסעיף הזה לא חדש, אנחנו כל שנה יש סרטים שאנחנו מכירים, וזה סעיף וגם שאלה, אתה תרצה תענה, תרצה לא, למה עשית הפרדה בסרטים. לא

מבין את זה, אני אשמח לקבל תשובה. אבל סרטים בחוץ, זה מעניין, עושים את זה פעם בשנה. אנחנו דיברנו המון, וגם אני לא זוכר אם היית בעניין הזה בקדנציה הקודמת, על היכל התרבות שאנחנו רוצים שיהיה משהו יותר קבוע, לא רוצים לנסוע לראות סרט מאריאל. אם יש אפשרות, צריך לעשות את זה. עכשיו, יקר, זול, זה בסדר. בלי להתחיל, זה לא ייגמר, אם לא תשים את זה על השולחן ותתחיל להתקדם בנושא, זה פשוט אף פעם לא יקרה. כואב הלב, גם ככה מפסידים כסף ועושים שמה אירועים, אירועים קטנים ומפעילים. אני חושב שסרט באריאל נוח, ממוזג, לא בחוץ, לא במכונית ולא מעסיק זמן הורים של ילדים. יכול להיות מאוד מעניין. אנחנו מאוד רוצים שיקרה הקרנת סרטים בהיכל התרבות. זה סעיף 3. אוקיי, רוצה לדעת מה אתה חושב ואם בכלל.

יאיר שטבון: רגע. אני רוצה לג משהו על זה ברשותכם. הקנת סרט של 600 מקומות זה בכסף, לא בחינם.

פבל פולב: ברור. ברור.

יאיר שטבון: ואין שום סיבה לשים,

פבל פולב: אני לא יודע מאיפה מגיעים.

יאיר שטבון: לא, אני אומר בכסף, בכסף, לשלם מחיר. אנחנו עושים, אנחנו,

פבל פולב: ואני לא אסתיר ודיברנו על זה המון וקיבלתי את זה, אולי הדרך זה לא

מועצה, אולי דרך אחרת. אני קיבלתי החלטה, אין לי מה להסתיר, מה,

אני חי, אני צריך צריך להתבייש שאני חילוני. למה צריך לעשות את זה

בשקט, לא להוציא עיניים או אני לא יודע. אז הייתה ישיבה עם רבנים,

לקח לי זמן להקל, פבל, לא צריך דרך מועצה, אפשר, כאילו אני מקבל פה

שוחד. בסופו של דבר אני אמרתי אני אעלה את זה פה, תעשה עם זה מה שאתה רוצה.

כן.

יאיר שטבון:

יש פה 80% חילונים, אנחנו עובדים קשה מאוד באמצע השבוע, קשה לקום מהבית ולצאת, רוצים לנוח כי למחרת יש עוד עבודה. כן צריך למצוא פעילות בסוף שבוע. אני רוצה שדיברנו על זה ותראה איך אתה מתקדם עם הדברים האלה. אחד הדברים שהיכל התרבות, אני הולך רק לאירועים שיש אצל בת שלי או משהו שסוף שנה, כי באמצע השבוע זה קשה.

פבל פולב:

וגם פה שישי שבת בכלל לא, זה הסעיף, פתיחת התרבות גם בסופי שבוע. אני לא חושב שזה לא חוקי, אני לא חושב שזה פוגע במישהו, בדיוק כמו הקאנטרי, הוא כשר, גם פתוח בשבת וגם שמה הולכים חברה דתיים. אני לא מבין למה אנחנו עדיין מתעכבים עם זה ולמה זה מפריע לאנשים. אז זה חשוב מאוד שתיתן לי תשובה, אם אתה, מה אתה חושב על הדברים האלה. עכשיו אנחנו מגיעים לדברים שהם אולי פחות פופולריים, אבל הם קיימים פה בעיר. אחד, המתנדב במשטרה, אני כל כך הרבה רואה אותם. ואני עד היום זוכר את המקרה מאוד מעניין. אני נכנס במדים לפארק, פורק מהרכב, נכנס רעש, אלימות, לא יודע. אני הולך לכיוון הפארק, אני שומע, לא אמשיך במילים ששמעתי, אוי פבל, סליחה, אמרתי אז פבל או מניאק, אני אותו בן אדם, אני מתנדב, אני לא רוצה לתת לך דוח, אני רוצה לראות למה אתה עושה את זה, אנחנו מכירים מסתבר. אז המדים מניאק, כבר עשה באגרסיביות, פתאום ראה את הפנים שלי, נרגע. זאת אומרת הם שם, אני מדבר על גיל כבר יותר מבוגר, וכל מה שאנחנו בנינו פה, אני מדבר אנחנו, אני לא פוסל מה שעשיתם, פחות מעניין אותם. כי יש גיל המתגבר,

יוסי שמאי:



הוא מחפש את הנישה, והיו ניסיונות שאוהל, אוהל קטן בפארק, באים שמה אנשים מסוימים, אחר כך זה לא אוהב את זה, יש צריך להרחיב. הנושא החמישי שדיברנו, פתיחת אולמי ספורט. זה כמו, זה דוגמה, צריך להעסיק את הנוער עם הרבה אנרגיות שבאמצע היום הם עסוקים בדברים אחרים, וכנראה הם,

דוברת: הם בברכה.

כן. או במקומות שהם עסוקים, גם עובדים דרך אגב, הם עובדים. בערב רוצים לפרוק, אין איפה, לאן הם הולכים, למקומות הציבוריים הפשוטים, ואז שם אנחנו צריכים לקבל טלפונים מאותם אנשים שגרים. וזה ביצע ותרגולת, אין לזה סוף.

פבל פולב:

יוסי שמאי: וונדליזם, והורסים.

פבל פולב: ברור, כי הם צריכים לפרוק.

יוסי שמאי: אין מה לעשות.

פבל פולב: הם צריכים לפרוק את האנרגיות שלהם.

יאיר שטבון: איך מכשירים את הוונדליזם? אנחנו לא מכשירים את הוונדליזם, כמובן.

פבל פולב: לא. אני לא אומר שלא עושים כלום. זו עבודה שלך. אני לא יכול להגיד

שאנחנו עושים פה משהו מעבר. שברו פנסים, החלפנו פנסים. מברך שהפעם הוצאתם יותר כסף, פנסים יותר איכותיים, לי היה יותר קשה. אני קיבלתי תקציב יותר קטן, אז פנס שעולה היום יותר כסף ויחיה יותר זמן, כי הוא יותר.

יאיר שטבון: אתה מקווה.

פבל פולב: אני מקווה, כן. פה אנחנו שותפים בכל דבר.

יאיר שטבון: למרות שזה לא הפתרון, אתה צודק, זה פלסטר.

פבל פולב: נכון. נכון. אבל אנחנו צריכים לחשוב איך לתת להם. ולמה אני מכוון, העיר קטנה, כל אחד מכיר את כל אחד. ויש בזה גם בעיה, לא הכול יתרון. יש נוער שלא מסתדר, אז הם לוקחים קבוצות. אין הרבה מקום לכל הקבוצות. צריך לחשוב, ופה נתנו איזשהו רעיונות כן להרחיב, ברור שזה עולה כסף. מה לעשות? אנחנו בבית חוזרים ואומרים לילדים אין כסף, את תשבי או אתה תשב, אנחנו משקיעים את הכסף, יש או אין, מחפשים, לא קונים משהו, קונים רכב יותר זול, לא נוסעים לחו"ל אולי, אבל כן משקיעים כי זה הילדים שלנו. אני רוצה שתחשבו על זה, זה לא עניין של אופוזיציה, לא באתי מטעם להתנגח עם מישהו. אני רוצה שתבינו את הראש. אם אנחנו לא נתחיל לעשות את זה, אני לא מסתיר, בקדנציה הראשונה היה קשה עם הכסף, הייתי צריך להיות יותר יצירתי וזה היה קשה.

יאיר שטבון: כן.
פבל פולב: למה אני מדבר את זה איתך? כי היו שיחות והצבעתי. אני רוצה שתנסה לעשות משהו עם זה. והזמן הוא קריטי, כי המלחמה עושה להם קרי בראש סיבובים אחרים לגמרי. אנחנו היום מקבלים נוער שהיום בת 12 עוד מעט אצלי שואלת שאלות ואני קשה לי לענות לה. אז היא הולכת ומפתחת זה לבד. לאן זה ילך? אני יושב בבית עם אשתי וחושב מה לעשות עם זה, כי לא רוצה להפסיד את הזמן. גם פה הנוער הזה, אם אנחנו לא נעשה את זה עכשיו, שנה הבאה או לפני בחירות, נראה לי זה לא יהיה הגון מול הנוער שלנו. אז כן, המקומות שאפשר להכשיר אותם, אנחנו רוצים שתחשבו על זה. תרצו, נחשוב ביחד. טוב, מה הסעיף?

דובר: 6.

פבל פולב: לא, זה מה שכבר איחדתי. אולמות ספורט אני עשיתי כאילו ביחד, אולמות ספורט, כי הספורט, כי הסעיף השישי הוא פחות נוח לי אבל גם לזה יש צורך, כי לא כולם רוצים לעשות ספורט. ספורט הוא מוציא אנרגיות ונותן לך מחשבה נכונה, הוא מכוון אותך לחיים מסוימים. אני כספורטאי אני מאמין בזה מאוד, זה אורח החיים.

דובר: ברור.

פבל פולב: בגלל זה שאתה הולך לחוג באמצע או יש לך, מכריחים אותך. כמו בת של אומרת אני רוצה לזכור שבת, עושה לבד, כי כיף לה, טוב לה, היא הולכת לחוג ורוצה לבטל. ואמרתי לא צריך טניס? לא, אני הולכת עם חברה שלי בשבת. אז אמרתי למה, כאילו יש כבר בשיח. זאת אומרת הוא מכוון אותך על איזשהו כיוון יותר חינוכי, ונותן לך מחשבות אחרות. אז אם אפשר לפתוח אותם, ואולי גם חוגים ירוויחו מזה, כי זה עוד נגיעה, מישהו סתם יבוא לשבת עם החבר שלו בערב שנוח לו, אולי כן נרצה להיות בחוג אחר כך בשעות אחרות. לגבי המקומות שאמרנו, זה נוער שרוצה יותר חופש. מצד שני, הוא כן רוצה לשבת, להדליק איזשהו אש, ושיהיה לו באמת שירותים, קצת מים. מה שעשינו בפארק שמה, תראה איזה יופי, אף אחד לא האמין. 230, 300,000 שקל, הכסף הזה הושקע 100% טוב, וכל הכבוד שהמשכתם. חוץ מהעניין של המשפחות, אני מברך. זה אני לא חושב שהיה נכון, אבל זה לא להיום. ומה עוד? בגדול זה הסעיפים שהם די מתחברים אחד עם השני. אני, אנחנו מבקשים לתת לזה מחשבה, גם כסף, וגם אם זה יעלה כסף, נברך, כי כסף צריך להשקיע עכשיו, לא עוד שנתיים, 3. כל אחד שרוצה להוסיף, בבקשה. אני את שלי אמרתי.

נעמי אברמוביץ ירקוני: כן, אני רוצה. אפשר?

יאיר שטבון : בטח.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אני רוצה לחזור שנייה לנושא של הרווחה. אני ככה מסתכלת פה על האנשים, אני לא יודעת מי גדל פה, אבל אני גדלתי פה, ואני את חודשי הקיץ עשיתי בבריכה, הייתי שם מהבוקר עד הערב, זה היה פתרון מצוין לאמא שלי שקצת יותר היה קשה, במינימום של כסף. כמובן שאני לא משווה, אני לא אגיד כמה שנים אחורה להיום. אבל אני חושבת שבתקופתי הבריכה הייתה רווחית, כי זה היה עיקר המקום להיות בו. היו בו גם כמה מגלשות, המקום עדיין נמצא, זה היום איזה שהוא סוג של חניה. אולי אפשר לחשוב שניה איך הופכים, לא הופכים את אריאל למודיעין, איפה שמתן גר, שגם שמה יש לך מגלשות או משהו ברמה גבוהה, אבל אולי משפרים את זה טיפה יותר כדי להפוך את המקום לרווחי.

מתן גרובר : גם דויד.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אה, גם דויד?

מתן גרובר : כן, הוא אפילו לא מכיר את המגלשות.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא נורא, כשהנכדה שלך תגדל, אני מניחה שאתה תוכל להגיע לשם.

מתן גרובר : אגב, עשיתם בדיקה?

נעמי אברמוביץ ירקוני: יקרה מאוד. 70 שקלים.

מתן גרובר : המודל של הבריכה עם המגלשות שהיא מממנת את הבריכה העירונית,

נעמי אברמוביץ ירקוני: נכון.

מתן גרובר : שפתוחה כל השנה, עם גגון.

נעמי אברמוביץ ירקוני: נכון. אז אני אומרת גם ככה אין להם כסף. א', אפשר לעשות משהו שהוא

לתושבי העיר ולא לתושבי העיר, זרקתי את זה מקודם. אולי אפשר לנסות

להעלות את המחיר, אבל להראות שיש תמורה בעד האגרה, להוסיף עוד



משהו, עוד מדשאה, עוד בריכה, עוד מגלשה לילדים. לא יודעת, אפשר לחשוב על זה. הבריכה נראית אותו דבר. רועי, כמה זמן? אני לא יודעת.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אבל כשאני הייתי ילדה, הבריכה,

רועי מוסט: עשר שנים.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אין ספק שיותר.

רועי מוסט: צריך לעשות תכנון אסטרטגי לבריכה. הבריכה צרה מלהכיל, זה האמת.

דובר: היא הייתה מקורה.

יאיר שטבון: טוב, אני, אה, סליחה. רצית לומר משהו?

דובר: לא, לא.

יאיר שטבון: אני, אני אתחיל ככה ואני אגיד ככה משהו שהאמת היא שבאמת הסוגייה

היא לא סוגייה בכלל כלכלית. אם היה סוגייה הכלכלית, אז היינו בכלל

הולכים לכיוונים אחרים. וכולכם יודעים הרי שהפוך, שהתקציב שהושקע

מה שנקרא, שנבנה עוד לתקציב, כמות הכסף ששמנו בתקציב לאירועי

הקיץ, אחרת לא היינו צריכים להעביר תב"רים. התקציב הוא היה, אני

אגיד את המילה, אבל הוא היה בדיחה. ההיפך, הייתה אמירה שאנחנו

רוצים להשקיע בצורה מלאה בתושבים, ואני גם אפרוט את זה לאן זה

הולך. אני אדבר, דיברתם על הבריכה, אז אני אפתח שנייה. בבריכה יחסית

השעות הן גדולות ואפשר לשקול ואנחנו דנים בזה כל הזמן. דרך אגב, היה

דיון על זה, על השעות נוספות ואפרופו רווח, חברה כלכלית וכו'. אז לך

אני אומר, נגעת בנקודה מאוד מאוד משמעותית, ואני שמח שהרמת את

זה למרות שאני ככה מקדים את הזמן, אבל אנחנו באמת מבינים

שהבריכה צריכה לעשות קפיצה, ועכשיו מציגים לנו תוכנית, אנחנו

הולכים, התלבטנו בין מגלשות לבין שכשוכית גדולה של מים ויציאה

מהחוץ. הבנו שמספר האנשים שנכנסים יותר בהרחבה, מגלשה תופסת הרבה יותר מקום, המתקן עצמו, זה בעצם הוא מצד אחד מאפשר את החוויה, מצד שני הוא מצמצם אותנו כי זה דורש זה, ולכן בחרנו ללכת על שכשוכית. זה לא שכשוכית של ילדים,

נעמי אברמוביץ ירקוני: של אמבטיה?

יאיר שטבון: אני מתכוון על מתקנים שיוצאים מים מלמעלה ומלמטה וכל מיני דברים.

נעמי אברמוביץ ירקוני: זה עוד משהו שיביא לך,

יאיר שטבון: אז הנה אני אומר לך, לשם אנחנו הולכים. זו השקעה של שתי מיליון,

משהו כזה. לשם אנחנו הולכים, לכיוון הזה. אנחנו נרחיב, ניכנס בעצם,

נעמי אברמוביץ ירקוני: למרות שהברכה הגירעונית, אתה הולך להשקיע.

יאיר שטבון: בדיוק. שנייה, שנייה. נעמי, שנייה. עד עכשיו אני דווקא כיבדתי אותך. אני

אומר לכולם, אנחנו להיפך, אנחנו זה ואפרופו את אומרת זה חלק מהכסף

יגיע מהתקציב שלנו, חלק אנחנו מביאים אותו גם מתרומות, ואנחנו

הולכים על מהלך מאוד מאוד גדול. עכשיו אנחנו מחכים לכל מיני יזמים

שיביאו לנו את, יש כל מיני פלטפורמות איך זה יהיה. זה לא בנייה של היום

למחר, את מבינה את זה, זה בטח לא יהיה לקיץ הזה.

נעמי אברמוביץ ירקוני: למה?

יאיר שטבון: אבל, אבל אנחנו יוצאים לתהליך הזה ולשם זה הולך, להרחיב ממש

משמעותית את הברכה. ההערה שלך היא הערה נכונה, הגיע הזמן

שהברכה תקפוץ קומה ולשם אנחנו הולכים, ואני מקווה שזה גם ייתן פעם

אחת יותר מקום אבל גם יותר מענה כאילו זה לא רק בריכה וזה, אלא גם

עוד דברים, אופציות לזה. היה דיון מאוד משמעותי האם מגלשה או זה,

אבל מגלשה היא פחות נותנת מקום ומרחב, היא להיפך, מצמצם אותנו



וזה מחייב אותנו, את מכירה את החוקים. לא משנה, לא צריך להכיר, אני לא הכרתי גם, הציגו לי, זה מחייב אותנו בבריכה בגודל כזאת שמקבלת את הנפילה, ומרחק הזה.

נעמי אברמוביץ ירקוני: היה פה.

יאיר שטבון: אני יודע. אני יודע. אני יודע. מקסים, אבל תושבי העיר גדלו, ולכן אנחנו צריכים, היינו צריכים להכריע בין זה לזה. דרך אגב, זה לא יותר זול. שתבינו, זה לא יותר זול, זה פשוט החלטה וזה ייתן לנו יותר מקום ולשמה אנחנו הולכים. אז האמירה היא דווקא שאנחנו ההיפך, לא מחפשים את השירות, 3 ימים חינם שהיו, אני לא יודע אם אתם יודעים אבל כמות, אני לא אגיד לכם מספר עכשיו, כי אני לא יודע את המספרים המדויקים, אבל כמות התושבים שהגיעו שבסוף ביקשו ממני מעבר למילואימניקים, זה היה שבוע שלם, ברוב הארץ היה יום אחד כזה. אנחנו עושים שבוע שלם, 8 ימים אפילו. והגיעו לשם גם הכנסנו בסוף, ביקשו מאתנו אז גם חיילים, ביקשו מאיתנו גם בקבע. כל מה שאפשר, הכנסנו. זה לא רווחי, זה לא רווחי, ובשמחה, זה לא, זה לא השיח, הפוך, אנחנו הרבה יותר רוצים להשקיע. לגבי אירועי הקיץ, אירועי הקיץ הם שונים בתכלית משנה שעברה.

דובר: מה?

יאיר שטבון: שנייה. עכשיו אני אביא, אני אביא עכשיו את הדוגמאות ממש יפות ודוגמאות. ועוד מעט תקבלו, אני לא אם פרסמת את,

דוברת: היום או מחר.

יאיר שטבון: אז אני רק רוצה להגיד פה, וזה הזדמנות גם לשבח בצורה מדהימה את מה שעשתה פה אלה ביחד עם עמי ואיריס, עשו פה עבודה מאוד מאוד מדויקת



עם הרבה הרבה חשיבה איך נותנים עוד ועוד פעילויות שדורשות גם הרבה הרבה מימון, אבל מצד שני גם מייצרות. הייתה שם חשיבה, יש מגיע, יש פה מספר ציבורי, יש גיל שלישי, יש חינוך מיוחד.

דוברת: איפה?

יאיר שטבון: כבר, כבר אני אגיד. אני לא, זה לא, בטלי, זה עוד לא פורסם, עוד לא פורסם, אירועי הקיץ הכלליים. זה ספציפית,

נעמי אברמוביץ ירקוני: מחר הראשון ליולי.

יאיר שטבון: מחר אנחנו מפרסמים. מחר תקבלי את הפרסום. מחר. מחר. נכון, אלה, תטפלי בזה?

אלה וינר: כן, אפילו היום בערב.

יאיר שטבון: היום בערב יוצא, בסדר, זה יוצא.

נעמי אברמוביץ ירקוני: יש התייחסות,

יאיר שטבון: שנייה, שנייה, נעמי, נעמי, נעמי, אני, ביקשת ממני,

נעמי אברמוביץ ירקוני: בסדר.

יאיר שטבון: ביקשת ממני. אני באמת מנסה לתת תשובות לכל הדברים. הרבה הרבה דברים, דרך אגב גם בנוער, דיברתם על זה, כן, פתיחת אולמי ספורט, פתחו הרבה יותר ואתם תראו את זה גם בתוכנית קיץ.

אלה וינר: סליחה, פעמיים בשבוע אולמות ספורט פתוחים עד שתיים בלילה.

נעמי אברמוביץ ירקוני: היו פתוחים גם.

יאיר שטבון: לא היו פתוחים כל הזמן.

יאיר שטבון: שנייה, שנייה, אני רק אסיים. דבר נוסף דרך אגב, ההבנה שאמרתם פה בצדק, פבל, ונראה לי גם רועי התייחסת לזה, יש באמת נוער שכמו שאמרת, אנחנו נעשה להם זולות, נעשה להם עמדות, הם לא יבואו, הם



אלה שמחפשים לברוח מהמדריכי נוער, הם לא רוצים את הקשר איתנו, ואנחנו, והם לא באים למקומות שאנחנו מכינים להם. גם בית הנוער וגם, גם בית הנוער, וגם, לא, המיני גולף, המקום עצמו, כן, המחברים, אנחנו מכשירים אותם לעוד פעילויות. ישבתי גם עם אסיה, לראות איך אנחנו מקבלים אותם לעוד דברים. דרך אגב, גם ביום שישי פתוח. הסיפור המרכזי הוא שההבנה היא שיש ילדים שאנחנו צריכים לחפש אותם בסמטאות, ועלתה פה תוכנית, אסיה, ביחד עם שירה, שנקראת תוכנית ילדי אור הירח, ילדי אור הירח, והם יצאו רכזים שיצאו למה שנקרא להסתובב ולמצוא אותם. חברה, ברור לנו שילדים שלא רוצים את הקשר, זה לא יעזור. מי שירצה לעשות ונדליוס, תמיד יהיה את הזה, אנחנו מנסים לצמצם.

נעמי אברמוביץ ירקוני: [לא ברור, מדברים ביחד].

יאיר שטבון: בדיוק. אז אנחנו נבוא אליהם, ננסה לחפש, אנחנו בונים צוותים ופתחנו עוד תקן של עוד מדריך נוער בשביל זה. בסדר, שיהיה עוד איזה, עוד בעלי תפקידים שישתובבו ויפגשו את החברה שלנו. דרך אגב, פעילויות שלא היו, אנחנו קופצים פה, אלה ביחד עם שירה בנתה פה תוכנית מאוד יפה של ספורט, הרבה יותר פעילויות ספורט שיהיו לנוער, וגם למבוגרים, שאת תראי את זה גם עוד מעט בפעילות שיתפרסם הערב או מחר.

נעמי אברמוביץ ירקוני: גם לקטנים, אבל?

יאיר שטבון: כל מיני, כל יום, כל פעם זה יהיה לקהל אחר. כל, פעם אחת יוגה מבוגרים, פעם אחת צעירים, פעם אחת,

נעמי אברמוביץ ירקוני: אני מדברת על ז' ומעלה.

יאיר שטבון: לא רק. לא רק. לא, זה הנוער את מדברת.



אלה וינר : יש מענים גם לילדים קטנים יותר. זה נכון שאין באותם היקפים. טוב, את לא יכולה,

נעמי אברמוביץ ירקוני : טוב, ברור.

אלה וינר : לתת גם להם התייחסות. כן.

יאיר שטבון : אז אני, שנייה, אני רוצה לתת איזה ויש כזה שאני אומר, דרך אגב יש שם התייחסות גם לגיל השלישי, כל מיני פעילויות כאלה וסרטים מותאמים. דרך אגב, פעם ראשונה אפרופו סרטים שהסרטים לא מותאמים רק ילדים ונוער. אנחנו אחרי הסבב הראשון, יוזמה נפלאה, שיש אחרי זה הפסקה חצי שעה וסרט למבוגרים. האם יישארו? לא יודע, אמרו לי אין לך סיכוי, הם לא יישארו. הרי זה עולה לקנות סרט שיחסית חדש, 7,000 שקל, לא יודע, משהו כזה, זה היה הסכום.

נעמי אברמוביץ ירקוני : איפה זה?

יאיר שטבון : איפה שמקרינים, אנחנו עושים עצירה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : ומה עושים עם חוק הרעש?

יאיר שטבון : שנייה. עד, לא, זה לא יהיה אחרי 11.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אהה.

יאיר שטבון : זה לא אחרי 11. זאת אומרת נגמר, בדרך כלל הילדים זה נגמר באזור 8, משהו כזה, הפסקה חצי שעה, ואז עוד שעתיים של סרט, שלא להפריע דווקא למרחב, אבל סרט דווקא למבוגרים. האם זה ילך? אמרו לי אין לך סיכוי, מבוגרים לא נשארים, לא אוהבים לראות שם, דווקא אנחנו הולכים לשם. פסטיבל הבירה ראיתם. דרך אגב, זה לא פסטיבל בירה שעומד בפני עצמו. כנסיית השכל תהיה שם, ולהקת קאברים, זה אירוע מאוד מאוד



גדול, מאוד מאוד משמעותי. זה לא רק, אתה מגיע, אתה מגיע למופע גם,
אתה לא מגיע רק לזה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : בחינם?

יאיר שטבון : מה?

נעמי אברמוביץ ירקוני : בחינם?

יאיר שטבון : לא, לא. אני דרשתי שזה לא יהיה בחינם, כי זה טעות, כי אני לא יודע
להתכוון לאירוע של בירה בלי שאני יודע כמה מגיעים. הממוצע, יש כאלה
מקומות שלוקחים, בגלל שיש פה גם שתי מופעים, 50, 60, אנחנו לוקחים
20 שקלים, רק כדי שאני אדע מי מגיע ואני אדע לשלוט בזה, זה פעם
ראשונה אצלנו. אני רוצה גם, אני רוצה, אנחנו תקצבנו את זה בהתחלה
בחינם, אני רוצה שזה יהיה ב20 שקלים, אחרת אני לא יודע לנהל את זה,
לא יודע להגיד לדוכנים כמה מגיעים באמת, אלה שנרשמים ולא שילמו,
20 שקל המסכנים האלה, מחייבים אותם להגיע. זה תפיסה שלי. זה
תפיסה שלי.

דוברת : [לא ברור, מדברים ביחד].

יאיר שטבון : לא, זה תפיסה שלי.

דוברת : אוקיי.

יאיר שטבון : אני חושב שצריך לחנך את התושבים לא לפחד להוציא כסף, גם בסכומים
כאלה, גם אצל מקומות משמעותיים וכו'. ואני מפה מגיע לסיפור של
האוהל הלבן. האוהל הלבן, חד משמעית, עכשיו אנחנו מכשירים אותו עם
כל האישורים. מסתבר שהיה שם כמה בעיות, ואתם תראו מחר בלוח
שיצא, אז לא סברנו בדיוק מה יהיה האירוע, כי זה לפי האישורים שנקבל.
אנחנו רוצים תכנים שם, לכן אני אומר לכיוון של מסיבה. נקווה שנצליח

לעמוד בכל האישורים. שמנו שם אירוע, בכוונה לא כתבנו מה, דווקא את זה כיוונו לגיל הגדול, בשבילנו ילידי שנות ה-70, 80, מסיבת שנות השמונים כזאת למבוגרים דווקא, וזה יהיה באוהל הלבן. יש שם מורכבות, השירותים רחוקים, אנשים אומרים שזה רחוק להם, אבל אנשים רוצים אוהל לבן, נקבל, נקווה שזה יצליח. יצליח, יצליח. יצליח, נוסף הרבה יותר. זאת אומרת, אי אפשר לרוץ ולקבוע דברים בלי שאני יודע אם זה יצליח או לא. אז אני אבדוק. אם יצליח, יצליח. אנחנו דרך אגב, לפני שבועיים עשינו פה בהובלה של עמי, עשינו פה הפקת לקחים מאירועי יום העצמאות, להבין. זאת אומרת אנחנו כל אירוע לומדים אותו משהו חדש, להפיק לקחים, מה היה טוב, מה לא היה טוב, לחשוב לשנה הבאה. חשוב לנו מאד הסיפור הזה. בסדר, אני יכול להביא פה הרבה דוגמאות, אבל הרבה דוגמאות שלא היו דברים, גם לצעירים, האירועים של צלילים בשקיעה שאתם תראו מחר, במות פתוחות, יוזמות מאוד נפלאות שנעשו פה. זה יהיה מחר, אתם תראו את זה, אני מקווה כבר, או הלילה או מחר. וגם לגבי הנוער מעבר לכזה, הנוער מרכז חוסן שומרון, פתחנו פה סניף שלו. בטח אתם לא יודעים, אם אתם יודעים, כי זה אנחנו מביאים עוד מענה של חוסן בגלל תקופת המלחמה. הבאנו את מרכזי החוסן הארציים גם לאריאל, פתחנו פה עמדה אצלנו, סניף אצלנו. אנחנו מאתרים ילדים, לא רק ילדים דרך אגב, גם נשים ובני ובנות זוג של מילואימניקים, מילואימניקיות שבלחץ, מבוגרים, הורים, ילדים שהם מבינים שהתקופה הזאת מלחיצה אותם. מעבר למה שאנחנו נותנים, פתחנו את מרכז החוסן, הייתה פגישה לפני שבועיים בנושא הזה. וזה יותר איתור, זה פחות, אני יכול לפרסם שזה קיים, אני לא יודע אם יבואו מהפרסום, זה יותר איתור



וחיבור למרכז חוסן. זאת אומרת אנחנו מבינים את התקופה הזאת. אפרופו הרשתות כמו שאמרתם, מגרשים, נחשונים, עשינו עכשיו ניקיון שם לשערים, הכשרנו עוד מגרשים. לא הספקנו את כל המגרשים, לעמודי תאורה,

יוסי שמאי : אין מספיק.

יאיר שטבון : אין מספיק מגרשים ותאורה, אתה צודק.

יוסי שמאי : אני רואה את הילדים, ביום שישי אנחנו משחקים כדורגל.

יאיר שטבון : יוסי, אתה צודק.

יוסי שמאי : אין להם.

יאיר שטבון : אתה צודק. עכשיו, אני לא יודע אם כבר חיברו את החשמל למעלה, למוריה, למגרש הכדורגל.

דוברת : כן, כן, כן.

יאיר שטבון : עשינו שם עבודה מהירה, הפכו שם את כל הרחוב, אם ראיתם, כדי לחבר. עשו מגרש, הרי שם מגרש במוריה למעלה, שלא היה מחובר לחשמל. עשינו בחודש וחצי האחרונים עבודות מהירות. חברת חשמל פתחו שם הכל. אני מקווה שזה מחובר. השאיפה שלי ולשם זה יגיע, כל המגרשים בעיר, לא אכפת לי המנהל רוצה, לא המנהל רוצה, בתי ספר אחרי צהריים צריכים להיות סוג של מתנ"ס של העיר, לתת מענה.

יוסי שמאי : פתוחים.

יאיר שטבון : עם תאורה, פתוחים, על זה אני מדבר.

יוסי שמאי : כי הם לא פתוחים.

יאיר שטבון : אני יודע. יש תפיסה שאני עכשיו,

יוסי שמאי : מה שקורה, ילדים מטפסים על הגג.



יאיר שטבון: אנחנו משנים תפיסה, אנחנו משנים פה תפיסה. אני אומר לך משנים תפיסה גם מול המנהלים שקשה להם, כי בסוף, אני גם מבין בצדק. הוא אומר אני מגיע בבוקר, מלוכלך לי, זה.

יוסי שמאי: הבנתי.

יאיר שטבון: אנחנו נעבוד איתכם. אמרתי למנהלים אנחנו נעזור לכם, אנחנו ננקה, אנחנו נהיה שם בשבילכם, אבל אנחנו גם מוסיפים תאורה ומסדרים אותה. לשם זה הולך, דרך אגב לא רק בקיץ.

יוסי שמאי: ברור. ברור.

יאיר שטבון: אין סיבה שזה לא יהיה במשך השבוע. לשם זה צריך להגיע, ולשם אנחנו הולכים. התהליך כבר התחיל, דרך אגב, התהליך כבר התחיל, חיבור לחשמל והכשרה של זה, וגם שיח עם המנהלים איך עושים את זה כשגם אנחנו לא רוצים לבוא אליהם בראש בראש. אנחנו מכשירים אותם לאירוע הזה בצורה נכונה. אני, לא, יש פה המון המון דברים חדשים שלא היו, דרך אגב. אני אומר את זה, לא זה, זרקתי פה הסטריט בול שיהיה, לא משנה, אתם תראו מחר את הדברים. זה לא שנה רגילה. גם הנוער, מי שזוכר שנה שעברה, לוח נוער שנה שעברה, צר לי אבל 80% ממנו זה היה לקחת את אירועי את תנועות הנוער ולשים אותם בתוך הלוח שנה, ובעיקר תנועות הנוער שעבדה הכי הרבה זה היה בני עקיבא. ומי שזוכר שנה שעברה צעקו הדתה, הדתה, בני עקיבא, זה פעילות של בני עקיבא, לא קשור. השנה אנחנו העירייה לקחנו את ההובלה דווקא.

נעמי אברמוביץ ירקוני: דווקא 23 הייתה נטולת [לא ברור, מדברים ביחד].

יאיר שטבון: שנייה, שנייה. שנייה. לא, אבל היו שם את כל האירועים של בני עקיבא, שכחת שפרסמו לך? את שוכחת שפרסמו את כל בני עקיבא.



נעמי אברמוביץ ירקוני: כל השבוע מחנה צופים, בני עקיבא.

יאיר שטבון: היה דברים של תנועות הנוער. מחנה צופים שמתי את זה למטה, זה לא

חלק אפילו, זה לא פעילות שאני מוביל, עם כל הכבוד. ואסיה,

נעמי אברמוביץ ירקוני: יש פה בני עקיבא, לונה פארק.

יאיר שטבון: שנייה, שנייה. אסיה, ייאמר לזכותה, אסיה, ייאמר לזכותה, באמת

ברגישות, פעילות גם לנוער חנן, גם לנוער דתי. חבריה, מה קרה, יש יום,

היום אנחנו לא עושים הפרדה במימדיון. מה פתאום, מה, זה יום שהוא

מוגדר מופרד, בימית או במימדיון, אני לא זוכר כבר, זה יום שהוא הפרדה

שהמימדיון עושה.

דוברת: ימית גם עושה.

יאיר שטבון: אנחנו עוזרים להם בהסעה לשם, כמו שאנחנו עושים כל שנה. הפוך, אין

פה, זה לא יום שהוא מופרד.

פבל פולב: זה היה דוגמא לגבי סרט.

יאיר שטבון: לא, אז אני אגיד, והסרטים האלה, שנייה, שנייה, הסרטים האלה זה לא

הסרטים שבחוץ, סרטים בתוך בית הנוער שביקשו. אני לא יודע מול מי

אסיה עבדה, אסיה עובדת בצורה מדהימה ורגישות מול כל הקהילות. זה

מקסים, זה יפה שאנחנו רגישים לכולם, רק הוספנו דברים, אנחנו לא

רוצים לפגוע באף אחד. הפוך, רק להוסיף דברים, ואני חושב שזה מבורך.

נעמי אברמוביץ ירקוני: למה, אם היה ערב,

יאיר שטבון: יש גם.

נעמי אברמוביץ ירקוני: יש?

יאיר שטבון: יש גם.

יאיר שטבון: א', אני אומר, תשאל את אסיה. היא באמת קודם כל צריך להגיד משהו.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אסור לי לדבר איתה.

יאיר שטבון : לא, אז אני אענה לך. אז אענה לך. לא אסור, אני אענה לך אבל. אסיה, ייאמר לזכותה שהיא יושבת כל הזמן, אני המום מזה, איך כל החלטה שלה, קשובה לנוער, מי עושה מה, איזה מופע, איזה זה, מדהים לראות את זה. הרבה זמן לא היה לנו דבר כזה, מנהלת מחלקת נוער שהיא בקשר כזה רציף, רק היום היא הייתה פה עוד פעם, עוד פגישה עם הנוער, הביאו אותם כי רצו להגיד איזו יוזמה, מביאה אותם לראש העיר כל הזמן, מדהימה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : יפה מאוד.

יאיר שטבון : לא, אני אומר צריך לפרגן לה, היא עושה עבודה מדהימה. הרבה זמן לא היה לנו כזאת מנהלת מחלקת נוער. ואני רוצה עכשיו לגעת גם בשישי שבת, לא להתעלם מהסוגייה הזאת. קודם כל יש פעילויות בשישי שבת ואתם תראו את זה גם מחר, כשיתפרסם ולראות את הדברים האלה. וגם בנוער, יש להם דברים רגילים שפתוחים, בית הנוער וכו' וכו' וכו'.

פבל פולב : הייתי צריך לחכות עוד שבוע.

יאיר שטבון : לא,

פבל פולב : אז לא חשבנו,

נעמי אברמוביץ ירקוני : היה אפשר לדחות,

פבל פולב : כל מה שביקשתי אתה הולך לעשות מחר. לא הייתי צריך לעשות את הישיבה.

יאיר שטבון : אז אני אגיד. אז אני אגיד. אנחנו עושים את זה ברגישות גדולה מתוך הבנה, ואני אגיד על זה, שנייה, שנייה, שאלתם הרבה שאלות, אני פה, אני פה מריץ. דרך אגב, לא העליתי גם מסיבת בריכה שתהיה בשישי, מחר אתם תראו את זה.



נעמי אברמוביץ ירקוני: שישי בערב?

יאיר שטבון: כן. אתם תראו את הדברים האלה, ויש לנו גם מורכבות בבריכה, אתם

יודעים. יש לנו שם תביעה שעומדת עלינו על הרעש, וכל מיני מציקים לנו

ואיפה תכוונו את הרמקולים ואיפה לשם, וזה מגביל אותנו.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אפשר לעשות שיתוף פעולה עם [לא ברור].

יאיר שטבון: עם מה? עם מה?

נעמי אברמוביץ ירקוני: עם נציג ה [לא ברור]. יש עוד בריכה פה באריאל.

יאיר שטבון: לא, אי אפשר לעשות שם שיתוף פעולה, לצערי. אנחנו מנסים.

דוברת: ניסינו.

יאיר שטבון: ניסינו מאוד, אני מקווה, כי ייתן לנו הרבה. אנחנו מנסים, ככה אני אומר.

דוברת: מעולה.

יאיר שטבון: ואם תצליחי,

אלה וינר: אם את מצליחה,

יאיר שטבון: אני אשמח, אנחנו, זה חשוב.

פבל פולב: היה פעם.

יאיר שטבון: לא משנה, אני לא אפתח את זה כי זה אישי, נפשי, זה שלו, זה לא שלנו,

אנחנו לא, לא קשור לפה עכשיו. בסדר. אנחנו בעזרת השם נצליח. אנחנו

נצליח גם את האירוע הזה לפתוח, אני מקווה ליצור שם קשרים. אנחנו

עובדים על זה, שירה נמצאת שם בקשר גם עם המנהל שם, אבל עזבו, זה

לא משהו שצריך להיפתח פה בצורה פומבית. אבל הדברים האלה הם

הרבה יותר משמעותיים, גם בצלילים בשקיעה, אסיה עושה שם פעילות

לגיל השלישי, מבוגרים. אבי ונטורה, אם אני לא טועה. זאת אומרת, ניסינו



לגעת פה בכל כך הרבה מגוון ולהגיד שזה קופי פייסט, אני חושב שזה טעות, אתם תראו את זה מחר. ההיפך, כל הדוגמאות שהבאתי לכם.

פבל פולב: זה נייר שאני רואה.

יאיר שטבון: אז מחר אתה תראה.

פבל פולב: למה לא חיכיתי שבוע?

יאיר שטבון: גם זה לא קופי פייסט. סליחה.

אלה וינר: זה רחוק מרחק שנות אור.

יאיר שטבון: רחוק מאוד.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא, לא רחוק.

יאיר שטבון: רחוק, רחוק.

יאיר שטבון: שנייה, שנייה. אז דיברתם דברים שלא היו. אמרתי לכם, אמרתם, אז אמרתי לא היה חבר'ה, לא היה פסטיבל בירה, לא היה אור ירח, לא היה סרטים, לא היה במה פתוחה, לא היה כנסיית השכל. חברה, יש פה הרבה דברים שלא היו.

פבל פולב: מה עם [לא ברור, מדברים ביחד]?

יאיר שטבון: בקפיצה, בקפיצה גדולה. עכשיו אני רוצה לגעת גם בהיכל התרבות. חברים, בואו, בואו, בואו עכשיו נשים את הסוגייה פה על השולחן. אני ואלה מדברים כל הזמן בין דברים, בואו, אנחנו לא מתביישים, אנחנו מדינה יהודית ודמוקרטית. זו המורכבות הגדולה שלנו וזו גם השמחה הגדולה שלנו. אנחנו מדינה שיש לה זהות, שיש לה צביון, אנחנו לא מתביישים בזה, אנחנו גאים בזה, במיוחד לאור המלחמה, ואנחנו שמחים בצביון היהודי הזה. כולנו פה אני מאמין שרוצים את זה, וזה לא בושה. מצד שני, אנחנו מבינים גם שצריך לתת מענה לכלל הציבורים ובגלל זה גל

הפניות האלה הגיעו. האם היכל התרבות, האם מקום אחר, לא יודע, אבל מענה יהיה, עובדה שמענה יהיה. האם היכל התרבות זה השיקול שצריך להיות גם, דרך אגב, לא יודע, כלכלי, לא כלכלי.

חסר לי זמן?

פבל פולב:

לא יודע. לא צריך זמן. אני ואלה פתחנו פורום, אולי היינו צריכים גם להציג לכם את זה, שנקרא חיים משותפים. פורום שבו אנחנו דנים ומשתפים וחושבים ביחד עם האנשים, ובונים את התוכנית שאנחנו במיוחד אחרי השביעי לעשירי. חברה, כל מי שמנסה עכשיו, מה שאנחנו רואים עכשיו בתקשורת וחווים את זה, איך מנסים להחזיר אותנו, ברוך השם העיר שלנו זה עיר שיש בה משהו מדהים, יש בה חיבור יפה, יש בה קשר טוב, זה עיר קטנה גם.

ראיתי שסידרו,

פבל פולב:

מה, מה?

יאיר שטבון:

ראיתי שסידרו את הגדר גם. את הגדר, ראיתי שסידרו.

פבל פולב:

אני אגיד לך, אמרתי לך את זה גם בארבע עיניים, על הגדר הזאת אני לא רוצה לדבר פה, אבל אנחנו עוד ממשיכים.

יאיר שטבון:

לא, ראיתי, ראיתי, הלכתי ברגל.

פבל פולב:

אנחנו עושים שם פעילויות, פעילויות, עזוב, אני לא רוצה להגיד את זה כי אנחנו בשידור חי.

יאיר שטבון:

לא צריך.

פבל פולב:

אבל אנחנו עושים שם פעילויות מאוד משמעותיות בנושא של הביטחון, אז אני אחרי זה אספר את זה כשאנחנו לא נהיה בהקלטה.

יאיר שטבון:

וועדת ביטחון תקום?

פבל פולב:



- יאיר שטבון : יש, יש, כל הוועדות יקומו, אני מקווה שבוע הבא, שבוע הבא אנחנו מצביעים על כל הוועדות.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : עוד לא קיבלתי סדר יום.
- יאיר שטבון : נעמי, נעמי, תקבלו. יש פה עוד 200 נושאים, 200 נושאים אבל אני רוצה גם, אבל 200 נושאים, חשוב. אני חושב שיש פה, קודם כל, אני, אני שוב, אני, אני רוצה גם להגיד משהו, קודם אני מודה, עכשיו אני אומר את זה מהלב, עכשיו אני כיף לי הדיון הזה, עכשיו כיף לי, יש פה לא רק כיף שילדותי. יש פה עכשיו שיח אמיתי, כיף לי לשמוע את הדברים שאתה אומר.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : יש פה תמיד שיח.
- יאיר שטבון : בסדר.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : יש פה תמיד שיח. אם אתה מתחיל, אז אני גם אומר ברשותך, יש פה תמיד שיח.
- דוברת : נעמי.
- עמי אברמן : ממש לא.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : אבל אני מדברת.
- עמי אברמן : ממש לא.
- יאיר שטבון : התעלמות מהמציאות.
- יאיר שטבון : אין פה שיח, יש פה אפילו זוועה של שיח.
- דוברת : בדיוק.
- יחיאל טוהמי : נעמי, זה מה שאת אוהבת?
- יאיר שטבון : לא, אני אומר לך,
- יחיאל טוהמי : כן?



- יאיר שטבון : נעמי, את ראית.
יחיאל טוהמי : כל הכבוד לך.
יאיר שטבון : זה תמימות להגיד את זה. אבל אני, אם את חושבת את זה ככה, גם את זה אני מכבד.
נעמי אברמוביץ ירקוני : לא צריך להסכים על זה.
יאיר שטבון : את יודעת מה, אני לוקח את זה. יאללה, להבא שיהיה באמת עוזר. בסדר. אני מקווה ש,
נעמי אברמוביץ ירקוני : יש לי שאלה.
פבל פולב : יש סיכום שאתם שולחים?
יאיר שטבון : מחר.
דוברת : בואו נתקדם.
יאיר שטבון : מחר או, היום בלילה זה לא טוב, כי אז יגידו לנו לא שולחים בשתיים בלילה, כי הרי שבת שיוצא בהפרשים של 3 שעות, אז אני מבקש לא לשלוח הערב, שלחו מחר בבוקר.
דוברת : בסדר, אין בעיה. ליעד מאירי, למה הוא מופיע גם השנה וגם שנה שעברה? זאת אומרת, למה לא הביאו עוד?
אלה וינר : כי זה מה שביקשו.
נעמי אברמוביץ ירקוני : אני ראיתי את הסקר, לפחות מה שהגיע לעינב. היו שם אופציות שכבר היו קיימות.
עמי אברמן : אז תקשיבי. את את האופציה, מועצת הנוער בוחרת ומעלה לסקר של הנוער.
נעמי אברמוביץ ירקוני : שולחים.
עמי אברמן : מי שהעלה זה לא אנחנו, זה הם.



נעמי אברמוביץ ירקוני : אז,

עמי אברמן : אם זה טוב להם.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אז מחזרנו את מה שהיה שנה שעברה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אבל מה זה מועצת הנוער, הקבוצה שיש בה 125 אנשים?

עמי אברמן : לא.

נעמי אברמוביץ ירקוני : שמתוכם יש,

עמי אברמן : לא.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אני לא יודעת.

יאיר שטבון : אבל שנייה, שנייה, לא יודע, שנייה, נעמי. גם כשאנחנו בוחרים אחרי זה

זה, יש הרי הפקות, נכון, אנחנו בוחרים הפקה, הפקה היא תמיד הולכת,

אני מביא מופע של אלה, מביא מופע נס וסטילה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : לא, אבל,

יאיר שטבון : שניה. שלישייה, הם היו, ככה הוא מפיק לנו, זה המפיק, הוא מציע את זה.

אם הרווחנו גם את ליעד מאיר בנוסף לשניים, אז זה ברכה, זה לא שהוא

בא לבד.

נעמי אברמוביץ ירקוני : שניים שהיום.

יאיר שטבון : מה?

מתן גרובר : נעמי, אני מציע,

נעמי אברמוביץ ירקוני : כן.

מתן גרובר : אני מציע באותה מתכונת כמו שביקשתם לגבי ה, לגבי האשכול. אם אתם

רוצים ערב העמקה מקצועית בנושא הזה, אני מוכן,

נעמי אברמוביץ ירקוני : לא.

מתן גרובר : אני מוכן להביא את אסיה,



נעמי אברמוביץ ירקוני: נתונים בסיסיים.

מתן גרובר: לא, לא.

נעמי אברמוביץ ירקוני: סקר.

מתן גרובר: לדבר על כל הנושא הזה, היא תציג לכם כל האסטרטגיה שלה, בשמחה

רבה. נשקיע בזה ערב העמקה אצלי בחדר הדיונים, באהבה, אם אתם

רוצים.

אלה וינר: כן, אבל בגדול אני אגיד לך. סקר, אין בעיה, את יכולה לראות את הסקר.

אבל את שואלת שאלה אחרת, למה זה עלה בכלל לסקר. אז אני עונה,

נעמי אברמוביץ ירקוני: מועצת הנוער.

אלה וינר: כן.

נעמי אברמוביץ ירקוני: אין בעיה, קיבלתי. אני רק שואלת,

אלה וינר: אגב, אם את חושבת שזה אולי פחות טוב, אפשר גם לנסות לכוון אותם.

אבל השאלה אם אנחנו רוצים לנסות, אנחנו בסוף הרי לתת להם את

החופש בחירה,

נעמי אברמוביץ ירקוני: ברור.

אלה וינר: כי אנחנו רוצים שהם ייהנו.

נעמי אברמוביץ ירקוני: ברור.

אלה וינר: ראינו את זה ביום העצמאות כמה הם באו. זה לא שליטה שלנו, אם זה

טוב להם אז למה לא.

יאיר שטבון: אני לא מכיר, אני לא מכיר את,

נעמי אברמוביץ ירקוני: אם זה מייצג או לא?

יאיר שטבון: אני לא מכיר את נס וסטילה. כשהם ישבו איתי פה ביום העצמאות עם

אסיה, ואמרו שהם מגיעים, אמרתי להם רק בתנאי אחד. אם אנחנו



מביאים את מי שאתם רוצים, הנס וסטילה, רק אתם תבואו גם, זה היה תנאי.

נעמי אברמוביץ ירקוני: מתאים גם לסטודנטים.

יאיר שטבון: מה, מה, מה?

אלה וינר: כן.

יאיר שטבון: אמרתי, זה לא אני מחזיר, מה לעשות.

נעמי אברמוביץ ירקוני: תיק קטן.

יאיר שטבון: לא, חרבו דרבו, לא?

פבל פולב: בגדול דיברנו על הכול. בסוף, לגבי שישי שבת, אתה בונה מדיניות ואתה

תעדכן?

יאיר שטבון: אנחנו לא רק בונים מדיניות, אנחנו עושים גם שיח פתוח, ואנחנו יש לנו

איזו קבוצה, פורום עכשיו שחושבים.

פבל פולב: יש זמנים, משהו?

יאיר שטבון: למה, כבר עכשיו נתנו מענה.. כבר עכשיו יש לך תוצרים.

נעמי אברמוביץ ירקוני: מי נמצא בפורום?

יאיר שטבון: חברי מועצה ותושבים.

נעמי אברמוביץ ירקוני: שזה לא,

יאיר שטבון: לא אתם כרגע.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא אנחנו.

יאיר שטבון: כן.

נעמי אברמוביץ ירקוני: חברי מועצה מוחרמים.

רועי מוסט: יש לי עוד משהו להגיד.

נעמי אברמוביץ ירקוני: חברי מועצה מייצגים.



- רועי מוסט : יש לי משהו להגיד. אחד, אני שוב, אני מברך, גם בהתחלה בירכנו. לא באנו לקלל, להפך, באנו לברך ואנחנו, אני שמח על כל דבר. לא ראיתי, לא זה, אני שומע סיסמאות, אבל עדיין,
- דוברת : לא, זה לא סיסמאות.
- רועי מוסט : זה מה שיצליח. כי, שוב, ביקשנו קצת חומרים לקבל,
- יאיר שטבון : גם בפייסבוק.
- רועי מוסט : בסדר, אני לא בפייסבוק.
- פבל פולב : יש לזה מחיר.
- יאיר שטבון : אני רק רוצה להגיד משהו. לבנות לוח, לבנות לוח קיץ שמחייבים את מחלקת ספורט ואת כולם ואת מועצה דתית, ואת ניצה, את כולם, לא ויתרנו להם, את מגה אור, חייבנו את כולם, לא, זו פעם ראשונה שאנחנו מחייבים אותם לעמוד גם בלוח זמנים שלנו, ולא שהם פתאום מודיעים על זה. הכי קל לי הרי להוציא כל פעם אירוע מתישהו.
- רועי מוסט : אני רוצה להגיד משהו, יאיר.
- יאיר שטבון : כן.
- אחד, אני שנה שעברה הייתי בזולה, בסדר, הייתי בזולה, היו שם הורים, אני קורא בשמות, הילה גוזברג, רוני, אני לא זוכר.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : לא נורא.
- רועי מוסט : יש שם הורים מתנדבים, לא תמיד זה המורים לצערנו הרב, זה לא, הקאדר לא הולך וגדל. אבל שוב, זה דיון בנפרד על נושא של התנדבות בעיר.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : כן.
- דובר : כן.

- רועי מוסט : אמפי זה מקום מה זה גרוע לעשות זולה, ואני אגיד לך גם למה. אחד, אין שם מקום לשבת כיסא אחד נורמלי, אין שם ספסל קק"ל אחד. אין שמה שירותים. ילדות, ואין,
- אלה וינר : יש. יש.
- רועי מוסט : יש?
- אלה וינר : איפה שעולים, אם אני לא טועה.
- רועי מוסט : לא, אין שם שירותים.
- אלה וינר : אה, סליחה.
- רועי מוסט : תקשיבו, שנייה, שנייה, אני הייתי באמפי, אני מודה, אני מודה,
- אלה וינר : [לא ברור, מדברים ביחד].
- רועי מוסט : תנו לי לדבר, מה.
- אלה וינר : לא, תוך כדי.
- רועי מוסט : אני הייתי שם שבוע שנה שעברה, בימי שני. אני מודה, באתי יותר לאוכל מאשר לעזור. אני חושב שעשיתי יותר נזק מאשר תועלת. אבל הדבר שהכי הכי כאב לי זה מקום ממש גרוע לעשות זולה לנוער. אני אסביר שני דברים שהיה מאוד חסר, אז דיברנו על זה. לא יודע אם דיברנו אנחנו, אבל דיברנו על זה. אחד, זה מקום שהוא מפריע לשכנים, כי זה יש גב של תושבים שגרים שמה, זה די מציק להם, אבל זה פחות מפריע להם, נגיד להם מה לעשות, זה קיץ, צריכים לחיות עם הקיץ. אין שם ספסל אחד נורמלי לילדים לשבת, הם יושבים על מחצלות, ילדים גדולים, זה ג'בארים כמונו, הם יושבים בתוך האוטובוס, הם יושבים שם בספסל הקטן הזה ששירותים שמה. שתיים, אין שם שירותים. מי כמוך מבין שלגבר יותר קל מאשר לבת, אני חושב שזה פתרון לא טוב, זה מקום לא טוב, זה מקום שהוא פיזית,



- צריך לחשוב על רה ארגון הנושא של הזולה. אני לא נכנס לתוכן, הפיתות בטאבון, תותח קצף, אני לא יודע. אני חושב שרוצים להפגיש את הילדות, את הבנות שלנו, צריך לדאוג להם.
- יאיר שטבון: מה היה השיקול של, רעש שמה. דוברת: רועי מוסט: אני דווקא חוזר, אני דווקא חוזר עכשיו שוב, אני חוזר חזרה לפארק אתגרים למשל כמקום של, פארק האתגרים, הנוער אמר אנחנו לא, זה רחוק לנו. יאיר שטבון: רועי מוסט: אוקיי. איריס אלון: אתה מדבר על שירותים בסך הכל. נכון? רועי מוסט: לא, מה זה בסך הכול, זה שירותים, זה שירותים, זה תאורה, זה ספסלים לשבת. רגע, שנייה. אני חושב רגע, יאיר, יאיר, תן לי שנייה. אני חושב עכשיו, יש מקום ליד הבית שלנו, באפרון, אני אגואיסט לבת שלי שיש לי יותר קרוב הביתה. לא, אבל זה מקום, מקום הרבה יותר טוב, יש שם שירותים, יש שם הנגשה.
- יאיר שטבון: זה לא רחוק? רועי מוסט: יש שם תאורה. יאיר שטבון: זה לא רחוק? רועי מוסט: רגע, שנייה. דוברת: זה רחוק. רועי מוסט: שנייה. זה אולי רחוק, אולי שווה לעשות איזה שאטל. אני לא יודע, צריך לחשוב שנייה, אולי הורים מתנדבים. הרי בסוף גם אני כשהייתי שם, הקפצתי ילדים הביתה. אני אומר לכם, זה מקום רע, אני רוצה שלילדים



- יהיו יותר פעילות, אני רוצה שהילדים בפינת זולה הזאתי, אני לא נכנס לתוכן,
- יאיר שטבון : אני שואל אותך, אולי,
- רועי מוסט : אז רוצה לחשוב שנייה.
- יאיר שטבון : הפינות, אתה אומר להקפיץ, רוב, יש ילדים שהם באים ברגל, שהם באים מהבית.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : תעשה שטאליס.
- יאיר שטבון : שאטליס לא יעזור, לא יעזור, כל אחד בשעות שלו, חבריה, זה קיץ.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : תעשה אחד שמסתובב.
- רועי מוסט : אני לא יודע.
- יאיר שטבון : אני מסכים אולי, אני לא יודע.
- רועי מוסט : רגע, אז תעשה את זה בפארק הנחל.
- רועי מוסט : שירותים, הוא מואר, מקום לשבת.
- יאיר שטבון : תבדקי את זה.
- רועי מוסט : מה שקורה, הם זולגים לפארק הבנים, עוד פעם לוודקה לאלימות, לשטויות, מאשר להיות במקום של אמפי.
- אלה וינר : מבחינת ההפרעה לשכנים, פארק הנחל יותר גרוע.
- רועי מוסט : בסדר, אמרתי השכנים, הם פחות מקבלים עכשיו.
- יאיר שטבון : רק אני לא יודע איך מסדרים, אבל לא רואים את זה במדריכי נוער, גם אחד השינויים המשמעותיים היו שחלק ממדריכי הנוער מתחילים את המשמרת שלהם רק ב12 בלילה, לא מסיימים ב11.
- רועי מוסט : אני בעד, לא, אני אומר לך, אני מכיר, אני בעד,
- יאיר שטבון : אני את המקום,



רועי מוסט :	אני בעד צוות הורים.
יאיר שטבון :	אני ראיתי תלונה, זה היה בגב שלהם.
רועי מוסט :	אין מה לעשות.
אלה וינר :	יכול להיות שיש עוד איזה שהוא שיקול שאנחנו לא יודעים.
רועי מוסט :	אני אומר לכם שאני הייתי שם עם הנוער. אני הייתי שם איתם לא בגלל זה, בגלל שאכלתי את הפיתות, אבל בסוף זה מקום לא טוב לילדים ולילדות, בעיקר לבנות שבאמת בסוף, סליחה על הביטוי, עושים פיפי בשיחים.
יאיר שטבון :	נבדוק את זה. חברים. חברים.
רועי מוסט :	דבר אחרון דבר שאני רוצה להגיד. אני נגד שירותים כימיים, אני נגד בכלל, זה פשוט מזעזע. אני חושב שצריך לעשות שום שירותים קבועים, אגב.
דוברת :	זה בלי קשר, כן.
רועי מוסט :	הגיע הזמן לעשות שם שירותים קבועים. זה מקום שמתמשים בו אנשים.
שירה דקל כץ :	זה גם כסף יחסית קטן.
דובר :	הבעיה היא כשאתה מקים שירותים, ששוכרים אותם והורסים אותם.
שירה דקל כץ :	ומלכלכים אותם.
רועי מוסט :	ואז הם נעולים, ואז התושבים כועסים שהם נעולים.
רועי מוסט :	אבל עכשיו רגע, רגע, רגע.
רועי מוסט :	רגע, שירה, זה באמת ביצה ותרנגולת. אבל אם עכשיו יש לך אירוע באמפי, את פותחת את השירותים, אבל יש לך בפארק הנחל. יש לך שירותים. אני חושב ששירותים וספסלים זה א ב.
שירה דקל כץ :	נכון.



רועי מוסט : מבחינת זולה. אם אתם, לדעתי. דבר נוסף שאני רוצה להגיד לך, הנושא של פסטיבל בירה. אני נגד פסטיבל בירה. אני לא נגד פסטיבלים. אני חושב שזה דבר חמוד וזה אחלה. אני מתנגד לפסטיבל בירה. אני חושב שאנחנו צריכים להפסיק ללמד את הילדים שלנו שאנחנו יוצאים לבלות, אנחנו רוצים לשתות עם זה אלכוהול. אחד הדברים החולים ביותר בחברה הישראלית ב10 שנים, בנוער, אני אומר לך, אני מכיר את זה מקרוב, כי אחותי במקרה מתעסקת בזה כל החיים שלה, עוד בתקופת עלם, זה שהנוער במדינת ישראל, זה לא כשאני ואתה היינו קטנים, שותים וודקה ורד בול מגיל 13 ו14, והאלכוהול הזה הוא פגע רע, והוא נגע רע.

פבל פולב : תראה מה כל לילה.

רועי מוסט : ואני חושב, ואני נגד, אני בעד פסטיבלים, נגיד פסטיבל ארץ ישראל, פסטיבל שלמים, פסטיבל קוקה קולה, כל דבר. גם קוקה קולה אני נגד, כן. נעמי אברמוביץ ירקוני : [לא ברור].

רועי מוסט : לא, לא, לא. אני חושב שאנחנו צריכים כהורים לעשות פסטיבלים, אני בעד פסטיבל עירוני, אני חושב שזה דבר מגניב, יש פסטיבל האוכל, יש פסטיבל, אני מציע, אני מציע לך, לך לפסטיבל ירושלים, אני נמצא שם כל שנה, השנה עשו רילוקיישן. עושים פארק האוכל, הביאו פודטרקים עם אוכל ומוזיקה. פגז. אמרתי מוניקה סקס,

דובר : כנסיית השכל.

רועי מוסט : סליחה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : העלות היא יקרה.

רועי מוסט : לא.

רועי מוסט : אני גם נגד, אגב. לא, זה באווירה של הזקנים שלנו, בסדר. אבל אני בעד, אני חושב לעשות פסטיבל שהוא סביב אלכוהול, אני חושב שזה מסר רע לילדים שלנו. אני אוהב בירה, אני שותה בירה, אלה יודעת, אנחנו שותים בירה מדי פעם. אבל אני חושב שלעשות כפסטיבל, כאמירה עירונית, זה לא נכון. מישהו צריך לעשות חשיבה מחדש. אני חושב שזה פסטיבל יפה, מה שעשיתם זה אחלה דבר, אני בעד לגבות כסף, אני חושב שצריך לעשות משהו כמו אולי פסטיבל אוכל, אולי פסטיבל, לא יודע, אני לא יודע. שוב, זה שלכם, אני נגד פסטיבל בירה, לא בגלל שאתם עשיתם אותו, אלא מהסיבות שאמרתי לך. אני חושב שהסיבה להגיד לילדים שהמבוגרים יוצאים חייבים לשתות בירה או אלכוהול, זה דבר, אני רואה מה קורה ברחובות, אני ער לילדים שלי ושומע מה קורה. הנושא האלכוהול הוא נושא שרוצים להגיד שאנחנו לא מכניסים אותו לבית ספרנו. בסדר, זה כמו אחרי פסטיבל בירה אני אומר, מחזיר לך לבית ספר כאילו בכוונה. אני נגד פסטיבל בירה בעיר שלנו, מהסיבה הזאתי, לא נגד פסטיבל. אני לא נגד.

אירנה רבינוביץ : אני יכולה לענות?

רועי מוסט : בוודאי. זה לא שאלה, זה דיון.

אירנה רבינוביץ : אני חושבת, קודם כל אני באמת מכבדת את מה שאמרת לגבי האלכוהול. להפך, אני חושבת קצת אחרת. אנחנו כהורים, כמבוגרים, צריכים להראות את התרבות שימוש בשתייה עם אלכוהול, להראות לילדים, לנוער שבלי שום קשר, בלי שום פסטיבלים, שותים בירה, שותים וודקה, שותים אקסלים והכל, בלי שום קשר, לא היו פסטיבלים עכשיו, נכון, בוא נסתובב עכשיו ברחוב, בכל פינה יושבים ושותה אלכוהול.

רועי מוסט : אני מסכים עם זה.



אירנה רבינוביץ: לכן, אם אנחנו יכולים להראות להם שבפסטיבל בירה אפשר ליהנות לא מזה שאתה יושב בפניה עם בקבוק ומסתיר את זה, כאילו שאפשר לעשות את זה יפה.

אירנה רבינוביץ: באמת להראות להם הצד התרבותי של השתייה של בירה, הצד התרבותי של האלכוהול. כן. אז זהו, זה מה שאנחנו יכולים להראות להם.

רועי מוסט: אנחנו מבוגרים בכלל אנחנו דמות מופת, גם בבית וגם בחוץ. אני חושב שלהגיד פסטיבל בירה בתוך עיר, זה אמירה לא נכונה. אני חושב שיש מספיק פסטיבלים טובים לעשות ואפשר לעשות רה ארגון. בסוף אנחנו גובים על זה כסף, יש מספיק דברים שמושכים אנשים, יש המון פסטיבלים. אני חושב שהמילה בירה, כי זה הסיבה שיוצאים לחגוג. אני אומר לך, תקשיבי, הייתי בהרצאה, לא רוצה, אני קצת מכור לבחורה שהרצתה, אבל הייתי בהרצאה אני אומר לך, עכשיו אני שומע את הדברים האלה, הנושא של אלכוהול, זה לא מה שהיה כשאנחנו היינו קטנים. זה לא היה. התופעה הזאת של בני 13, 14, אנחנו לא צריכים, לדעתי זה לא שאנחנו מעודדים להגיד בוא תשתו בירה, אבל אמירה כזאת היא אמירה באמת לא נכונה. זה לא תפיסת עולם, נכון ולא נכון.

אירנה רבינוביץ: אני חושבת שגם בצד האלכוהול יש תרבות ואפשר להראות את זה.

רועי מוסט: אני מסכים איתך.

מתן גרובר: חברים, תודה. אני עוצר את הישיבה, אנחנו סוגרים את הישיבה הזאת,

ישיבה מספר 8, יוצאים לעשר דקות הפסקה, בשעה 19:00

יאיר שטבון: רק אני מתלבט, אולי לקפוץ לשריפה הזאת.



נעשה את זה ברצף, נעשה את זה ברצף. אני רק רוצה לראות מה קורה שם עם השריפה מאחורי ללה, יש שם איזה שריפה שאנחנו מקווים שתיכנס לשליטה.

הישיבה ננעלה

מר מתן גרובר,
מנכ"ל העירייה

מר יאיר שטבון,
ראש העיר
